

RUH ve MADDE

*Prof. Sir Oliver Lodge'un oğlu
Raymond'un ölmeden önceki
resmi*

*Birinci Cihan Harbinde ölen Ray-
mond Lodge'un bir medyomdan çı-
kan ektoplazma içinde görünen ima-
ji. Aradaki benzerliğe dikkat ediniz.*

İÇİNDEKİLER

Gülbüz Fidanlar — O, Benim Eski Kocamdı — Dünyaya Gel-
me Hazırlığı Yapanlar — Geçmiş Tekrar Yaşamının İlmî
Delilleri — Öbür Dünya Hakkındaki Bilgiler — Radyestezi
Medyomluğu Nasıl Gelişir — Akşemseddin Rüyasında Köpek
Oluyor — Hayat İntizamla Yürüyor — Dünyayı Şaşırtan
Darbeler — Fedakârlık ve Vazife — Teşekkürlerinizi Esirge-
meyiniz — Güzel Sanatlar ve Gerçek — Öz Bilgi ve Tekâmül
— Dr. Ruhselman Anlatıyor — Çocuğunuzun Size Güvenini
Kaybetmesini İster Misiniz? — Greta Garbo'nun Odasına Se-
yahat — Tesadüfler ve İrade Hürriyeti — Başımız Niçin Ağ-
rır — Okuyuculara Cevaplar — Düşünceler ve Telepati —
Çiçekler Anlar.

RUH ve MADDE

TÜRKİYE METAFİZİK TETKİKLER VE İLMİ ARAŞTIRMALAR CEMİYETİ NESİR ORGANIDIR.

Nisan, 1961 Sayı : 15

Cilt: 2

Cemiyet adına

Sahip ve yazı işlerini
fölen idare eden

Mesul Müdür:

Dr. Refet Kayseriliöglü
İdarehane ve cemiyet bi-
nası: Taksim, Sıraselviler,
Billürcü Çıkması, Sömbül

Ap. 14/2

Dizildiöi yer :

İstanbul Matbaası

Basıldıöi yer:

Engin Matbaası

Hazırlayanlar:

M. Ziya Kayseriliöglü

Müeyyed Emzen

Jale Gizer

Abid Temizel

Hâzım Akalın

Ahmet Çalışkan

Günhan Arıcan

Tahsin Ünal

Reha Eroölu

Ergün Arıkdal

Suat Tahsuöü

M. Fahri Ööretici

Sefa Özbay

Feridun Tepeköy

Enver Ööçerman

Üstün Erendor

Resim ve Bařlıklar:

Bölent řeren

Abone ücreti:

Yıllık 18 lira

FIATI: 150 KURUş

Haberleşme, abone ve

havale adresi:

Ruh ve Madde, P.K. 1157

İstanbul

Telefon: 44 27 53

(16 - 19 arası)

Sevgili Okuyucular

15 inci sayımızı sizlere cazip ve çok istifadeli yazılarla dolu olarak sunuyoruz. RUH ve MADDE'yi sizlere her zaman daha güzel ve daha istifadeli olarak takdim etmenin en büyük gayemiz olduöunu bir kere daha ifade etmek isteriz.

14 üncü sayımız bir yangın felâketi geçirdi. Bundan abonelerimizin haberi olmadı. Çünkü yangından kurtulabilen bin küsur mecmuayı derhal abonelerimize tevzi ettik. Böylece abonelerimiz 14 üncü sayılarını piyasadan tam bir hafta önce almış oldular. Çünkü mecmuanın yeniden basılıp hazırlanması için bir hafta geçmiş oldu. Yangın RUH ve MADDE'nin katlamp tel dikiş yapıldıöi mücellithanede çıkmıştı. Yapılan ikinci baskıda yangından dolayı geciktiöimizi bildirdik.

Mecmuaların hayatı da insanların hayatına benziyor. Çeşitli iç ve dış tesirlerle devamlı mücadele halinde bulunarak hayatın devam ettirmesi icap ediyor. Bu yangın kazasının masrafların çok olduöu bir sayıya isabet etmesi de mânidir. Demek ki RUH ve MADDE sıkı imtihanlara tâbi tutulacak bir duruma geldi. Bu müşahedeye varınca üzüntümüz sevince inkişâp etti. Okuyucularımız ve dostlarımız mektupla, telefonla ve doğrudan şifahen geçmiş olsun diyerek, her zaman bizimle beraber olduklarını bildirdiler. Kendilerine burada âlenen teşekkür ederiz.

Aldıöımız hemen bütün okuyucu mektuplarında bizleri tebrik eden, takdir eden, cesaretlendiren ve hayranlıkla destekliyen satırlara rastlamak mümkün oluyor. Hele hepsinin içine sinmiş öyle tatlı bir samimiyet kokusu var ki!... Onları okurken mest ve mesut olmamak imkânsız. Çünkü, aldıöımız bu samimi kokulardan ve seslerden vazifemizi iyi yapmakta olduöumuzu, dostlarımıza, muhterem kardeşlerimize hakikaten faydalı olmakta bulunduöumuzu müşahede ediyoruz. Yoksa yaptıöımız hizmetin asla bir karşılığını beklemiyoruz. Bunu vazifemiz, yapmaöa mecbur olduöumuz bir vazifemiz bilerek ifaya çalışıyoruz. Hepinize, vazifelerimizi, size hizmet vazifelerimizi ifaya imkân verdiöiniz için bütün kalbimizle teşekkür ederiz.

RUH ve MADDE'ye ilân vererek, ilân bularak, baskı ve dağıtım işlerinde destek olan muhterem dostlarımıza, büyük tevazularını bildiöimiz için isimlerini zikretmeden huzurunuzda en derin teşekkürlerimizi arz ediyoruz. Ne güzel bir manzaradır ki RUH ve MADDE, binlerce kişinin su vermesi, gıda vermesi, çapalaması ve budamasıyla gürlöşen, dallanan, köklerini derinlere doğru atan bir aöaç gibi büyüyor ve gelişiyor. RUH ve MADDE, bütün yardımcılarına ve dostlarına müteşekkirdir ve minnettardır.

En derin sevgilerimizle
RUH ve MADDE

Gürbüz Fidanlar

BAHÇELER VE MİLLETLER

Cemiyetler, topluluklar ve milletler de küçük, büyük, çeşit çeşit evsafa bahçelere benzerler. Kimi bahçe bakımlıdır, güzeldir, şirindir. Eğer o küçükse kamız kaynar, kucaklamak, öpmek istersiniz. Büyükse içine dalmak, güllerinden koklamak, meyvelerinden toplamak, serin gölgelerinde dinlenip intizamlı yollarından yürüyerek orada kaybolmak istersiniz. Fakat eğer bahçe bakımsızsa, küçük de olsa, büyük de olsa çirkindir. Onlardan uzaklaşmak, kötü manzaralarını görmemek için gözünüzü kapamak, pis kokularını duymamak için burnunuzu tıkmak zorunda kalırsınız.

Bakımlılıkta bir intizam, intizamda bir güzellik, güzellikte de insanı çeken büyük bir cazibe vardır. Bakımlı topluluklara ileri veya medeni diyorsunuz. Onların diyarlarına girince bir sevinç, aralarına karışınca bir huzur duyuyorsunuz. İntizamlı yollar, bakımlı şehirler, düzenle yürüyen sosyal hizmetler içinize bir genişlik veriyor. Medeni, olgun insanlarıyla temasınız size bir emniyet bahşediyor. Hiç şüphesiz saadetin ilk şartı da güvendir, emniyettir.

BİZİM BAHÇE

Bizim bahçe, memleket bahçemiz ne alemde?.. Oh... biliyorum, üzüntüyle içini çekiyorsunuz, ümitsizlikle buğulanan gözlerinizi ufuklara dikiyorsunuz. Bahçemiz bakımsız... Yapılacak ne çok iş var?! Bahçeyi yeniden tanzim etmek, yabancı otları temizlemek, yollar, su arkları yapmak ve piçleşmiş, bıçkınlaşmış ağaçları ıslah etmek.. Evet en zoru da bu... Kartlaşmış, nasırlaşmış olanları nasıl ıslah edeceksiniz?!.. Körpe fidanları onların zararlı göl-

BAKIMSIZ BAHÇE VE YENİ SAHİP

Bir adamın, uzun zamandır kendi haline terkedilmiş, bakımsız bir bahçesi vardı. Bahçe ona babasından kalmıştı. Etrafı çitlerle çevrili ve içinden küçük bir dere geçen bu büyük bahçe, babası zamanında çok güzeldi. İçinde nadide meyvalar ve cins güller yetişirdi. Bütün şehir halkının o bahçeden uzaktan veya yakından nasibi ve istifadesi vardı. Çünkü bahçede sık sık eğlenceler, toplantılar tertip edilir, yenilir, içilirdi. Ayrıca orada yetişen meyvalar, sebzeler ve güller pazarda en çok müşterisi olan nefis mahsullerdi. Fakat babası öldükten sonra içkiye ve kadına düşkün olan oğlunun elinde bahçe bakımsız kalmıştı. Oğul hazır paraları yemekle meşguldü. Nihayet hazır para da suyunu çekmiş ve babasının ölümünden dört sene sonra bahçeyi satmak lüzumunu hasıl olmuştu... Bahçeyi çalışkan bir adam aldı. Yeni sahip bahçeye girince hayretler içinde kaldı... Her tarafı yabancı otlar kaplamış, bir kısım ağaçlar ve bilhassa yetişen fidanlar susuzluktan, bakımsızlıktan ve hastalıktan kurumuştu. Lâkin diğer bir kısım fidanlar da her türlü kötü şarta rağmen sağlıklarını ve asaletlerini korumuşlardı. Yeni sahip, hemen onların etraflarını temizletti, derinlerden usare ve su toplıyan köklerini çapalattı, sularla ve gübrelere bu gürbüz fidanların daha da gürleşmelerini sağladı.

gesinden nasıl kurtaracaksınız?!. Çok ümitsizlenmenize ve üzülmeye de mâna veremiyorum doğrusu... Bahçevan, bilgili bir bahçevan bakımsız bir bahçeyi ıslah için ne yaparsa, siz de onu yapacaksınız. Elinizde hususi bahçe âletleri, bilgiyle, şefkatle ve bahçeyi ıslah gayenizden bir santim ayrılmadan işe başlayacaksınız. Burada düşünceniz, şahsî çıkarınız veya kaprisiniz değil, sadece bahçeyi ıslah olacak. Önce yabancı otları temizliyeceksiniz. ağaçları budayacak, kurumuş veya fayda vermeyen dalları keseceksiniz. Ağaçları budarken, «vaktiyle bu, etrafındaki ağaçlara zarar vermişti, şimdi ben de ona göstereyim.» gibi intikamcı, küçük hislerle değil, sadece onları ıslah gayesiyle ve yardım, hizmet, yetiştirme, tolerans, hoşgörülük gibi büyük hislerle hareket etmeniz lâzımdır. Hakikaten ıslahından ümit kesilenler varsa, onların ayıklanması gayet tabiidir. Fakat önce iyice tetkik etmiş, yapılacak herşeyi yapmış olmak icabeder. Yoksa kuru zannedilerek sökülmiş ağacın kökleri canlı çıkarsa pişman olmak mukadderdir.

GÜRBÜZ FIDANLARI HAZIRLIYAN TESİRLER

İlk ele alacağımız ağaçların da gürbüz fidanlar olacağına şüphe yok. Onlar her türlü kötü şartlara rağmen canlılıklarını ve asâletlerini koruyabilmişler. Ufak bir ihtimamınızla onları hemen geliştirmeniz ve gürleştirmeniz mümkün... İhtimamla diplerini çapalayacak, suyunu, gübresini verecek, alt dallarını budayacaksınız. Ağaçları da aşî yaparak ve her çareye başvurarak ıslaha uğraşacaksınız.

İnsanlar da ağaçlara benzerler.. İnsanların bakımsızları, bilgiden, ihtimamdan mahrum olarak yetişenleri, böylece geri, iptidai kâlanları, bozulmaları, yabancılaşmaları vardır. Onlara alabilecekləri kadar bilgiyi vermek ve bunun için elzem olan ortamı (vasatı) hazırlamak lâzımdır. Ama gürbüz fidanlar çok mühimdir. Onlar kısmen geçmiş hayatlarından getirdikleri bilgi yükleri ile, kısmen aile muhitlerinin ihtimamı ile, kısmen de devamlı şahsî gayretleriyle gürbüzlüklerini temin etmişlerdir.

Aramızda her meslekten böyle gürbüz fidanlar var. Bunlar için için yanan, etrafına nur ve ışık saçmak için ufak bir alevi veya basit bir karıştırmayı bekleyen enerji yüküdürlükler. Gürbüz fidanlar bir memleketin geleceğinin garantisi, mesut günlerin ümit ışığıdır. Onlara çok değer vermek, her türlü küçük histen sıyrılarak onları meydana çıkarmak, baskıda tutan şartları gidermek ve mutlaka gelişip büyümelerine imkân hazırlamak lâzımdır.

KİMLERDİR BU GÜRBÜZ FIDANLAR?

Bu gürbüz fidanlar kimlerdir?.. Bunların bariz vasıfları nelerdir?.. Gürbüz fidanları yetişmekte olan yeni nesil içinde, ilkokuldan, üniversiteye kadar çeşitli tahsil kademelerinde ve meslek hayatına yeni atılmış gençler içinde kolaylıkla bulabilirsiniz. Onların parlak bir zekâları vardır, çalışkandırlar, vazifelerini namus telâkki ederek yapmaktadırlar. Birinci kayguları kendileri, kendi çıkarları değil, etrafları, hemşehrileri, vatandaşları, hattâ insan kardeşleridir. Gürbüz fidanlar etraflarına asla zarar vermezler, eziyet etmezler, cemiyet düzenine tecavüz etmezler. Mutlaka faydalı olmaya çalışmak onların en belirli vasıflarıdır. Mücadelecidirler, kötülöklere ve haksızlıklara karşı efendice ve fakat yılmadan mücadele ederler. Bir ideal sahibidirler, mesleklerinde ve tuttukları yolda mutlaka ilerlemek, örnek olacak bir üstünlüğe ulaşmak isterler. İşte bütün bu vasıflarından dolayı onlar bir toplumun öncü namzetleri ve gelecekteki temel taşlarıdır. Ondan dolayı da gürbüz fidanlara çok itina göstermek, onların dümdüz, dimdik ve mütenasip bir tarzda büyümelerine, etraflarına kol kanat açmalarına imkân hazırlamak lâzımdır.

Hangi milletin böyle gürbüz fidanları, fazla olmuşa, o millet kısa zamanda ileri topluluklar arasına geçmiş, medeniyet tarihine parlak sayfalar ilâve etmiştir. **İçimizdeki gürbüz fidanlara dikkat edelim. Bunlar aramızda belirmeğe ve yavaş yavaş çoğalmağa başladı. Unutmayalım ki gürbüz fidanlar, bir memleket için ilâhi lütfın en büyüğüdür.**

O BENİM ESKİ KOCAMDİ

Ahmet ÇALIŞKAN

11 yaşındaki küçük bir kızdı bunu söyleyen. Bu kız kendisinin daha önce yaşadığından bahsediyor, hattâ o zamanki kocasının da şu karşılarında duran şahıs olduğunu iddia ediyordu. Gösterdiği şahıs Ramshadhon isminde 45 yaşında bir kimse idi.

Herşey bir seyahatin sonunda başlamıştı. Hindistanda Balgoth şehrinde oturan bir kadıncağz yanına 11 yaşındaki kızını alarak civar şehirlerden birine Krolberia-ya gidiyordu. Orada Ramshadhon isimli bir akrabaları vardı. Gerçi akrabahkları Ramshadhon'un 12 sene evvel ölmüş bulunan karısı dolayısıyla idi. Ama yine de görmeyi arzu etmişlerdi. Beklenmiyen hâdise çocuğun Ramshadhon'un evini uzaktan görmesiyle başladı. Kız: «Bu ev, benim kocamın evidir.» dedi ve evin içini en ince noktalarına kadar tarif etti. Annesi şaşır-mıştı. Olamazdı bu. Kız evin içini böyle nasıl bilebilirdi. Daha önce bu eve hiç gelmemişti... Kadın bu düşüncelerle şaşkın yürüyor ve kapıya kadar kızın bu acayip laflarına son vermiye çabalıyordu. Fakat korktuğu başına gelmişti. Çünkü kız içeri girer girmez orada bulunan kadınlardan yaşlı birine selâm verdi ve sevinçle: «İşte bu benim görüncemdi...» diye bağır-dı. Oradaki gençlerin içinden bazılarını işaret ederek bunların da çocukları olduğu iddiasında bulundu. Herkes şaşır-mıştı; olanları soğuk bir şaka kabul ediyorlardı. Biraz son-

ra Ramshadhon da geldi. Kız onu görünce: «İşte benim kocam bu idi...» dedi. Fakat bununla kalmıyarak adamın kendisi ile evlenmesini, aksi halde intihar edeceğini ısrarla söyledi durdu...

Ramshadhon da olanları şüphe ile karşıladı. Zira söylenenlerin mantıkla alâkasını bulmak zordu. Kendi karısı 12 sene evvel ölmüştü. Bu kızın ölen karısı olduğuna inanılmazdı.. Fakat kızın bütün şahısları hiç tereddüde kapılmadan doğru olarak teşhis etmesi adamın kafasını karıştırmıştı. Ramshadhon bu hislerin tesiriyle kızdan sözlerini ispat etmesini istedi. Fakat hayret. Kız eski karısından başkasının bilmesine imkân olmıyan şeylerden bahsediyordu. Diyordu ki: «Elbisemde dikili duran altı rubyayı ben ölürken siz oradan almıştınız. Ölüm döşeğinde yatarken büyük oğlumdan biraz para ve mücevherat istemiştım. Siz de başucumdaydınız. Hatırlıyorsunuz değil mi?... Duvarın üzerinde kırmızı bir vazo bırakmışım. İçinde birkaç kurdela ile iki saç iğnesi vardı. Bütün bunlar duvarın üzerinde ve bir bavulun içindeydi...»

Hakikaten kızın verdiği bu malûmatın ilk kısmı tamamen doğru idi. Ve bunları ancak adamın ölen karısı bilebilirdi. Diğer sözlerinin de tahkiki icap ediyordu. Nitekim uzun zamandanberi bakılmamış ve ihmal edilmiş olan kızın bahsettiği yer araştırıldı ve toz toprak içinde kalmış eş-

yalar aynen çocuğun söylediği gibi meydana çıkarıldı. Kız şu suali sordu: «Sandıkta benim bir elbise vardı, o duruyor mu?...» Araştırıldı, hakikaten böyle bir elbise vardı. Çıkarılıp bakıldığı zaman iki yerinde delik bulunduğu görüldü. Kız buna şiddetle itiraz etti. O bıraktığı zaman yalnız bir yerinde delik vardı. Hakikaten kızın bu söylediği de doğru idi. Zira kadının ölümünden sonra bu elbiseyi görüncesi giymiş, bir delik de bu esnada açılmıştı. Kız yeni deliller de gösteriyor ve eski hayatından tanıdığı birçok kimselerin isimlerini naklediyordu.

Bütün bu vakıalar Ramshadhon'u tatmin etmişti. Son şüphelerini de yok etmek için bilinmesi daha imkânsız görünen tecrübelerle girişti. Meselâ eski karısının tanıdığı bazı kimseleri getirip kızı gösteriyor ve onun kim olduğunu soruyorlardı. Kız hepsine de tatminkâr cevaplar verdi. Hattâ kendisine gösterdikleri bir kadına hitaben: «Birgün siz aklıktan ölüyordunuz, benden biraz yemek istemiştiniz. Ben de size biraz pirinç vermiştim. Ondan sonra bana küçük anne diye hitap etmeye başladınız. Şimdi artık beni tanıdınız mı?...» Kadın bu sözlerin doğru olduğunu, haki-

katın böyle bir hâdisenin cereyan etmiş olduğunu tasdik etti.

Bütün bu ilâve delillerden sonra Ramshadhon kızın bu sözlerine inanmak mecburiyetinde olduğunu hissediyordu. Bilhassa kızın önceden ne kadar öğretilirse öğretilsin aslâ tayin ve teşhis edemeyeceği şahısları ve vakıaları olduğu gibi anlatması ve hattâ âniden gelen şahısları bile bilmesi bütün şüpheleri yok etmeye kâfi idi. Zira elde edilen deliller o kadar kuvvetli idi ki önceden tertip etmek ve hazırlamakla 11 yaşındaki küçük bir kız, hiç falso yapmadan bunları aslâ bilemezdi.

Bir kovukta saklı bulunan vazodaki hiç kimsenin bilmediği eşyaları söylemesi ve kendi ölümünden sonra eski elbisesinde hasıl olan ikinci deliğe itiraz etmesi ve diğer bir takım teferruat hakkında en küçük bir şüpheye yer bırakmayacak derecedeki geniş ve doğru malûmatı ancak bu çocuğun eski hayatını hatırlamış olmasıyla kabildi. Bunu başka hiç bir şeyle izah etmek mümkün değildir.

Pek tabii aradaki büyük yaş farkı dolayısıyla Ramshadhon'un bu çocukla evlenmesi mümkün değildi. Fakat şurası iyice anlaşıldı ki bu kız daha önce onun karısı olarak yaşamıştır..

Lozan Kulübündeki Konferans

Moda'da bulunan Lozan Kulübünde 26 Mart Pazar günü saat 16.30 da Dr. Refet Kayserilioğlu tarafından «Sizin ruh olarak sonsuz bir hayatınız vardır.» mevzuunda alâka çeken, istifadeli ve başarılı bir konferans verilmiştir. Memleketin tanınmış bir çok münevverinin dikkatle takip ettikleri bu konferans tam iki saat sürmüş, sonra suallere ve tartışmalara geçilmiştir. Ruhî mevzulardaki sorular ve tartışmalar Dr. Kayserilioğlu tarafından tatmin edici bir tarzda cevaplandırılmıştır. Konferanstan sonra münevver bir hanımefendi duygularını şöyle ifade etmiştir : «Biz ruhî mevzu deyince masaların oynaması, ruhlarm görünmesi, resimlerinin çekilmesi v.s. şeklinde düşünüyorduk ve bunlardan bize ne diyerek sırtımızı dönüyorduk. Bu konferansı dinledikten sonra ruhî mevzuların her insanın hayatına saadet ve huzur katan, insanlar arasında kardeşliği en esaslı bir şekilde destekliyen şeyler olduğunu anlamış bulunuyorum. Bundan çok memnunum.»

Saat 20 ye geldiği zaman suallerini soramamış olan daha yedi kişi vardı. Ve hepsi büyük sabırsızlık gösteriyorlardı. Fakat salonun saat 20 de boşaltılması zarureti konuşmaların devamına imkân vermedi. Bu arada bazı kimseler konferansaçıya ikinci bir konferans için ricada bulunuyorlardı.

Dünyaya Gelme Hazırlığı Yapanlar

Dr. Günhan ARICAN

Füzelerle havaya fırlatılacak insanların, yukardaki şartlara uyabilmeleri için çok sıkı hazırlıklara ve egzersizlere tâbi tutulduklarını her gün gazetelerden okumaktayız. Eğer onlar bu sıkı talimleri yapmamış olsalar, yukarıya çıktıkları zaman ölmeleri veya delirmeleri işten değildir. Aynı şekilde harbe gidecek bir asker sıkı talim ve terbiye ile harb kaidelerine ve şartlarına intibak ettirilmeye çalışılır. Bunlar gibi dünyaya gelecek bir ruh da dünyanın kaba ve sert hayat şartlarına intibak edebilmek için kısa veya uzun bir takım hazırlık, talim veya egzersiz safhalarından geçer.

Yapılacak ilk iş, eksiklerinin ve hatalarının neler olduğunu mümkün mertebeye görmeye çalışarak onları düzeltmeye imkân verecek bir plân hazırlamaktır. Burada hamî varlıklar o ruha her adımda yardım edeceklerdir. Çok iptidai olanların plânlarına hamilerin yardım ve müdahaleleri daha çok, yükselmiş olan ruhlara daha azdır. İkinci iş bu yapılan plânı gerçekleştirecek bir muhit, bir aile aramak olacaktır. Ondan sonra da nasıl bir beden seçmek icabedeceği problemi gelir.

Bütün bu ilk hazırlık safhaları bittikten sonra ruhlar dünyada geçirecekleri hayata göre bir egzersiz ve tatbikat safhasına girerler. Bu arada onlar çocukluğu talim etmekten işe başlarlar. Onlara bir takım hazırlık bilgileri verilir, cesaretlendirilirler. Dünya hayatının meşakkatli yollarından geçmenin lüzumlu ve tekâmül için çok faydalı olduğu onlara anlatılmaya çalışılır.

Bundan sonra da ruh kendi tahayyül

(imâjınasyon) meselesi ile bedenini teşkil etmeye başlar. Bunun için önce perispiri denilen ve bedenle ruh arasında tesir taşıyıcılığı yapan seyyal maddeler teksif edilerek bedenın maketi hazırlanır. Beden bu maket şeklinde olacaktır ve perispiriden gelen tesirlerle ana rahminde -aşılana (döllenme, ilkah) hücrenin yavaş yavaş gelişmesi sağlanır. Hücre çoğalmaları ilerleyince de fötüs (cenin) in bildiğimiz rahim içindeki gelişmesi tamamlanır. Böylece ruhun arzu ettiği, seçtiği ve tahayyül ederek işlediği beden şekli meydana çıkar ve çocuk dünyaya gelir.

Burada kaba taslak kısımlara ayırarak mütalâasını yaptığımız bu dünyaya gelme olayının spaţyom safhası her ruh için değişik durumlarda ve safhalar arzedebilir. O sebeple herkeste mutlaka şu sayılan safhalardan geçilerek dünyaya gelme işi gerçekleştirilir diye bir iddiada bulunulamaz. Buna rağmen yukarda bahsedilen safhalar bize az çok bir fikir verirler.

Şimdi bu hususta alınan tebliğlerden pasajlar sunarak bilgilerimizi daha genişletelim. İlk olarak A. Pauchard'ın öbür dünyadan verdiği tebliğleri kendi tatlı ifadesinden dinliyalim:

«Şimdi bahsedeceğim yer, ruhların dünya inmezden önce buldukları bir âlemdir. Ruhlar daha şimdiden orada bir çocuk haline girmişlerdir. Bu, sizin astral (esiri) demeye alışık olduğunuz âlemlerden birisidir. Fakat burası ruhların ölümü müteakip geldikleri yer değildir.

Birincisinde ve diğerinde Hayat Dalgaları birbirine zıt istikamette akar. Dünyaya dönen yoldaki âlemlerde zahiri (gö-

rünüste) bir küçülme hali vardır. Burada ruhlar çocuk manzarası arzederler.

Benim isim, bu doğumdan önceki plândadır... Benim vazifem henüz çok müteva-zidir (küçüktür). Ben çocuklara nezaret etmek ve onları son merhalelerine ulaştır-mak vazifesiyle mükellefim. Ben onlarla oynuyorum ve onları yetiştiriyorum. (Bu-radaki oyun çocukların terbiyesi için kul-lanılan bir vasıttır. Oyunları ve oyuncak-ları bu gözle görmek lâzımdır.)

Biraz benim kafileden size bahsedey-im mi?.. Evvelâ buna benim kafillem de-mek biraz iddiakârlık ediyor. Hakikatte o kafillem çok yüksek ve çok esrarengiz bir varlık tarafından idare ve sevk ediliyor... Onun tabiatı bütün çocuklarında denize benzer bir intiba bırakır. Bu, hudutsuzluk... Varılmayan bir dipsizlik... Ve daima büyük hareketlilik ifade eden bir azametli varlık intibadır.

Böyle bir varlığın çocukları nasıl ola-cak da yeryüzü bedeninin bağları içinde tutunabilecekler?!.. Ben sevinç içindeyim. Aynı zamanda da çocuklarımızın çekecekleri ıstırapları görerek ağlıyorum.

«Hayat Şarkısında, sevinç ve ıstırap başbaşa gider. Bu, iyidir, iyi!.. Bunun iyi olduğu görülünce hazırlanmış demektir.. Hazırlanınca Hayat Şarkısı'nı iyi teganni etmek (söylemek) için bir daha dünyaya dönmek mecburiyeti yoktur. Fakat eğer istenirse, bu yapılır.» Burada «Hayat Şar-kısı» tâbiriyle kastedilen mâna, neş'eli ve üzüntülü hâdiselerin ahenkli bir tarzda tevallı ettiği dünya hayatıdır.

«Bazan benim böyle hazırlanmış çocu-ğum oluyor. Fakat buna rağmen o da in-mek istiyor. Bu hali görmek çok güzeldir.» Bu olgunlaşmış ruhlar vazifeler görmek, insanlara faydalı olmak, onların tekâmül-lerini hızlandırmak için feragatle, daha doğrusu vazife duygusuyla dolu olarak dün-yaya gelirler.

«Çocuklarımız benden daima esefle ayr-ırılırlar. Ben onları annelerine ilka ederken buradaki bağlarımızı hatırlatmak üzere her birine çeşitli hâtıralar veririm. Bazısı-na şür, bazısına musiki, bir diğerine bir tatlı peri masalı veririm. Bir ötekine de hürriyet ihtiyacını uyandırmak için bir

hapisane odası veririm. Ve... bütün kalple-re âleştürmül sevgi tohumunu ekerim.»

Papus'un «La Reincarnation» isimli kitabında da bu mevzuda şunlar söylen-mektedir: «Ruh, ruhanî plânda (âlemde) gerek kendisinin, gerekse diğer ruhların tekâmülleri için dünyada bir takım eprö-ler (tecrübeler) geçirmenin lâzım olduğu-nu anlar. İşte o anda büyük fedakârlığın yapılması zamanı gelmiş olur.» Burada ol-dukça yükselmiş bir ruhtan bahsedildiğini hatırdan çıkartmamak lâzımdır.

«O, bütün geçmiş hayatları (enkarnas-yonları) hakkında şuur sahibidir. Son dün-ya hayatında neler kazandığını, neler kay-betiğini bilir. Burada hakiki bir agoni (şu-urun bulanması) hali başlar.. Ruhda gele-cek hayatın ıstırapları karşısında büyük bir mücadele hasıl olur.. Çok zayıf bir iki zevkli, kısa anların arasında gelecek ıstı-raplı tecrübeler, imtihanlar, eprövier.. İstı-raplı evlenmeler, çocuklarının ölümü, sev-gililerden ayrılmak, şerefının kırılması ve belki de kürek cezaları gibi acı akibetler-le ruhu dolar ve kendi nurlu varlığının par-laklığı karamağa başlar. O zaman bağırır. Onun feryadı görünen ve görünmeyen âlemlerde çınlar... Hâmi ruhlar yardıma gelirler. Ecdada ait bütün nurlu varlıklar ve yüksek muntikalardan gelen ilâhi nur-lar onu kuşatır. Bu kader yolcusunun, bu tekâmül yolcusunun kararın nurunu, ışığı-nı takviye ederler. Bir uivî hayranlık içi-ne giren ruh, kendisiyle beraber tekâmül edecek varlıkları, dünya plânlarını görür. Sonra: (Allahım, Ulu Tanrım ben hazırım, yalnız dünya üzerinde benim neferin olarak kalmaklığuma müsaade et ve beni terket-me, içine kendi isteğimle gömüldüğüm bu bedende, bu dünya cehenneminde ancak benim varlığın beni kurtaracaktır!...) Bun-dan sonra astral derya, karanlıklar intibatı vererek innmek üzere bulunan ruhu kuşa-tır.»

Burada olan hâdiseler ruhun kaba mad-de âlemleriyle irtibata geçmesiyle şuurun-da hasıl olan kısmî bir karardır. Ne tu-haftır oranın tadını alanlar buraya gelmek istemezler, bütün zevkleri dünyada sanan-lar buradan gitmek istemezler.

Her salı akşamı saat 20 de Cemiyet binasında ilmi toplantılar yapılmaktadır. Bütün okuyucular bu toplantılara girebilirler.

EKMİNEZİNİN FİZYOLOJİK BELİRTİLERİ

Geçmiş Hayatı Tekrar Yaşamının
İlmî Delilleri

Abid TEMİZEL

Ekminezi geçmiş hayatı tekrar yaşamak demektir. Şahıs hangi yaşa getirilirse o yaşın ruh halini canlandırmakta ve yaşamaktadır. Acaba bu hal yalnız bir hatırlamadan mı ibarettir?

Bunun üzerinde çalışan araştırmacılar çok alâka çekici neticelerle karşılaşmışlardır.

REFLEKS TECRÜBELERİ

İngiliz araştırmacıları bu mevzuu aydınlatmak için profesörlerin de bulunduğu bir tecrübeye Babinski refleksine bakmışlardır. (Refleks gayri iradî olarak yapılan vücudun bir korunma mekanizmasıdır. Meselâ ayak ayak üstüne atmış bir şahsın dizkapağının altına vurulduğu zaman ayağın ileriye doğru hareket etmesi gibi...) Babinski refleksinde ise ayak tabanını bir iğne ile çizdiğimiz zaman normal insanda ayak parmakları öne ve aşağı doğru kıvrılır. Buna Babinski menfi denir. Şayet felç vak'alarında olduğu gibi şahsın ekstra-pramidial sinir yollarında (hareketi temin eden yüksek sinir merkezlerindeki sinir yolları) bir harabiyet olursa veya bu yollar 1 yaşından aşağı çocuklarda olduğu gibi tam gelişmemişse Babinski refleksî müsbet olur. Böyle bir şahısta yapılan Babinski tecrübesinde şahıs çok gıdıklanmakta ve ayak parmakları açılarak baş parmak geriye doğru kalkmaktadır. Bu hale de Babinski müsbet denir. Bu refleksî muayene için süje ipnotizma ile uyutuluyor ve ekminezi yapılıyor. 14-15 yaşına getirilmiş olan süjede Babinski tecrübesi yapılıyor. Babinski menfi bulunuyor. Ekmineziye devam edilerek

süje 6 aylık haline getiriliyor. Bu durumda yapılan tecrübeye Babinski müsbet olarak bulunmuştur. Tecrübeye bulunan bütün müşahitler hayret ederek ekminezinin bir hatırlamadan daha ileri bir şey olduğunu, tam mânasıyla bir yaşama olduğunu ve bunu yapılan Babinski tecrübesiyle de gördüklerini söylemekten kendilerini alamamışlardır.

Cemiyetimizde Temmuz 1960 tarihinde Dr. Refet Kayseriliolu'nun yapmış olduğu ekminezi tecrübesinde İngiltere'de yapılan tecrübe tekrarlandı. Elde edilen netice aynıydı. Yani şahsın Babinski refleksî 6 yaşında Babinski menfi, 6 aylık iken ise, Babinski müsbet bulunmuştur. Bu durumda süje müthiş gıdıklanıyor, tecrübe süjenin kakkahaları arasında yapılıyordu. Tecrübeye burada son verilmemişti. Devam ediliyordu. Acaba doğmadan önceki zamanda (spatyomda) refleks ne olacaktı? Bunu şimdiye kadar kimse düşünmemiş ve yapmamıştı. Netice merakla bekleniyordu. Süje ekminezi ile doğumdan önceki zamana getirildi. Bu anda Babinski tecrübesi yapıldı ve hayretle süjede hiç bir reaksiyon olmadığı görüldü. Bulunduğu durumu yaşıyor ve konuşuyordu. Tecrübe tekrar tekrar yapıldı. Ayakta hiç bir hareket yoktu... Biraz evvel 6 aylık durumunda iken kakkahalar atan ve ayağına dokundurtmak istemiyen süjede şimdi tam bir hissizlik vardı. Bir şahıs reflekslerine mâni olamazdı... Siz bir müddet gözlerinizi açık tutduğunuz zaman onun kapanmasına mâni olamadığımız gibi burada da suje bu reflekse normal halde mâni olamazdı.

Niçin bu böyle olmuştur. Bu gayet açıktır. Suje 14 veya 6 yaşına getirildiği zaman her normal insanda olduğu gibi refleksleri normaldi. Yani Babinski menfi idi. 6 aylık durumunda ise Babinski müsbet bulunmuştur. Zira suje 6 aylık iken nasıl olduğunu hatırlamıyor, o durumu yaşıyordu. Normal halde 6 aylık bir çocuğun beyindeki hareket yolları gelişmemiştir. Ve refleksin müsbet çalışması da bundandır. Spatyomda (ahiret) ise süjenin bedeni ile alakası yoktur. Bedeni yoktur. İşte onun içinde hiç bir refleks olmamıştır. Bütün bu tecrübelerden sonra ekminezinin bir hatırlama olmayıp bulunduğu durumu aynen yaşamak olduğu neticesine varılmıştır.

DİĞER DELİLLER

Ekminezi ile geçmiş hayatın tekrar yaşandığını yapılan diğer muhtelif tecrübeler de gösteriyordu. Bu tecrübeler muhtelif araştırmacılar tarafından yapılmıştı. Hepsi de hayret ederek aynı neticeyi buluyorlardı. Neticede şu karara vardılar: Bu tamamen eskiyi yaşamadan ibarettir. Mesele, Bordeau Tıp Fakültesi Dekanı Dr. Pitre tarafından yapılan şu tecrübe hakikati ne kadar güzel gösteriyor: Suje 17 yaşında bir kızcağızdı. Kendisi çocuk iken kaba bir gaskonya dili ile konuşuyordu. Fakat sonradan bu dili unutmuş ve Fransızca konuşmağa başlamıştı. Yapılan tecrübe ile süje hipnoza sokuluyor ve ekminezi yapıyor, 12 sene gençleştiriliyor, bu suretle 5 yaşında bir çocuk halini alıyor. O sırada Fransızcaı unutuyor ve Gaskonya dili ile konuşmağa başlıyor. 5 yaşına ait hayatının hâdiselerini tafsilâtlı olarak bu dille anlatıyor. Kendisine Fransızca hitap ettikleri zaman o, buna cevap vermiyor. Çünkü bu dili henüz öğrenmemiştir. Aynı zamanda 5 yaşından sonraki hayatına dair sorular suallere de cevap vermiyor. Zira bun-

lar kendisince istikbale ait meçhul şeylerdir.

İkinci tecrübeyi P. Janet'den naklediyorum. Profesör Janet süjesi Rose'u hipnoz (uyku) haline koyduktan sonra iki sene evveline götürüyor, fakat bu sırada hiç akhna gelmiyen bir hâdisle karşılaşılıyor. Kadın ıstırap çekmeye başlıyor. Profesörün sorusuna cevap vermek istemiyor, utanıyor. Fakat nihayet hal ve tavriyla gebe olduğunu anlatıyor. Bu sırada karnın da şiştiği görülüyor. Hakikaten tecrübeden sonra yapılan soruşturmalarda o tarihte süjenin gebe olduğu anlaşılıyor.

Yine P. Janet tarafından yapılan şu tecrübe hiç de diğerlerinden ehemmiyetsiz değildi. Hepsini bir hakikati ispatta sanki yarışıyorlardı. Bu tecrübenin yapıldığı süjenin sol gözü kördür. Kendisi bu arzının anadan doğma olduğunu iddia ediyor. Profesör süjeyi hipnoz haline koyduktan sonra 7 yaşına getiriyor. O, hâlâ kördür. Fakat 6 yaşına getirilince süjenin sol gözü de görmeye başlıyor. Demek o, sol gözünün görme kabiliyetini 6 yaşında iken kaybetmiştir. 6 yaşındaki hayatına döndüğü zaman, iki gözünün görme kabiliyetinden bol bol faydalanan bu süjenin hali artık hatırlamaktan çok uzaktadır. Kadının gebe olduğu zaman karnının şişmesi, gaskonya lisanını çoktan unutmuş kızcağzın ekminezi ile bülbül gibi konuştuğu Fransızcaı unutarak gaskonya lisanı ile konuşması da geçmişin yaşandığını en güzel delilleriydiler.

RUH VE MADDE'NİN NOTU : En güzel ekminezi tezahürlerinin hipnotik hipnozda değil, manyetik hipnozda (yani manyetizma ile elde edilen hipnozda) meydana geldiğini burada bir kere daha hatırlatırız. Bu hususta sayı 8, sayfa 10 da Özden-Erdem konuşmasına da bakınız.

RUH VE MADDE'nin 12 sayıdan teşekkül eden 1. cildi satışa arz edilmiştir. Bu cildin üzerinde yıldızlı olarak « RUH VE MADDE » yazısı, ortada Dr. Bedri Ruhselman'ın yıldızlı bir kabartma resmi bulunmaktadır. Birinci cildin 1. sınıf ciltli olarak fiyatı 25 liradır. Ödemeli gönderilir.

Ödemeli adresi : Ruh ve Madde, P.K. 1157 İstanbul.

Kitapçılar için umumî bayii : FERHAN BOZKURT, Ankara cad. Kebeci Han, İstanbul.

ÖZDEN ERDEM ile KONUŞUYOR

Öbür Dünya Hakkındaki Bilgiler

Dr. Refet KAYSERİLIOĞLU

ERDEM — Öbür dünya veya ahiret hakkında ruhi kanallardan alınmış çeşitli bilgilerden bahsediliyor. Bunların çoğu birbirini tutmuyor. Sonra bir de dinlerin ahiret tarifleri var. Onlar arasında da benzer taraflar olduğu gibi, benzemeyen cihetler de var. Hangisine inanacağımızı şaşırıyoruz.

ÖZDEN — Spatyom, yani öbür dünya hayatı hakkında verilen bilgilerde çeşitlilikler olması bir zaruretini ifadesidir. Çünkü spatyomda bir çok mertebeler, yani plânlar, çok çeşitli hayat safhaları gösteren sayısız varlıklar vardır. Bunların her birisinin ayrı ayrı bir hayat tarzı bulunmaktadır. Bu hayat tarzları da onların bilgi, tekâmül ve kudret seviyeleri ile mütenasiptir.

ERDEM — Ama dostum dünyada da çeşit çeşit insanlar vardır. Fakat hepsinin yaşayışlarında da esaslar müşterektir. Yerler, içerler, yürürler, soğuk olunca giyinirler, sıcak olunca soyunurlar... Hepsinin bilinen organları vardır: Görmek için gözleri, işitmek için kulakları v.s.. Sonra evlenirler, çocukları olur. Hepsinde çocuk sevgisi vardır. Elhasıl birbirine benzeyen tarafları ekseriyettedir. Buna bakarak insan hayatı şöyledir, hayvan hayatı böyledir, nebat hayatı şu şekildedir, diyebiliyoruz. Ahiret hayatı için de böyle diyebilmeliyiz. Yani belirli kategorilere, sınıflara ayırabilmeliyiz.

ÖZDEN — Oradaki hayatı ancak büyük mertebelere ayırabiliriz. Küçük sınıflar halinde taksim zor değil, imkânsızdır. Meselâ spatyomun ilk mertebesinde bulunan varlıkların hususiyeti şudur, daha yu-

karı bir mertebenin hususiyeti şöyledir ve bunlar üç buudlu âlemin bir devamıdır diyoruz. Dünyada bu üç buudlu âlemin bir alt mertebesidir. Sonra dört buudlu âleme geçilir diyebiliriz.

ERDEM — Bu üç buud ve dört buud hakkında bilgilerinizi soracağım ama, önce şu bilgiler arasındaki mübâyeneti (çelişmeyi, uyumsuzluğu) anlamamız lazım. Meselâ deniyor ki insanlar ölüncü dostları, akrabaları onu karşılar ve onun geldiği yeni âleme intibakını kolaylaştırırlar. Başka bir ruh tebliğ veriyor: «Hayır» diyor, «beni kimse karşılamadı, ben uzun zaman öldüğümü bile farketmedim. Kendimi hep dünyada işimin başında ve ailemin içinde gördüm.» Sonra bir kısmı tebliğ veriyor, dünyaya tekrar tekrar gelinir ve gidilir diyor. Öbürü hayır böyle bir şey yok diye iddia ediyor. Burada tebliğ veren başka türlü söylüyor, ötede tebliğ veren başka türlü söylüyor. Âdeta bir keşmekeş var gibi geliyor.

ÖZDEN — Hayır dostum hiç bir keşmekeş yok. Siz oradaki varlıkların hepsini aynı fabrikadan çıkmış gibi birbirinin tıpatıp aynı görmek istiyorsunuz. Bu hal dünyada bile yok. Nerede kaldı orada olsun. Ayrı ayrı kültür seviyesinde olan 100 kişiye, hattâ 10 kişiye güneşi bana tarif et, diye sorunuz. Arada ne büyük farklar olduğunu hayretle göreceksiniz. Meselâ birisi güneş dünyanın etrafında dönüyor diye ciddiyet ve samimiyetle iddia ederken, diğeri hayır o yanlış söylüyor, esas dünya güneşin etrafında dönüyor. Öyle görünmesi dünyanın kendi mihveri etrafında batıdan doğuya dönmesindedir, diye izahta

ÖZÜR DİLERİZ

bulunacaktır. Bu aykırılığı doğuran hiç şüphesiz bilgi dereceleri arasındaki farktır. İşte öbür dünyadaki varlıklar arasında da geniş bilgi farklarından dolayı aynı hâdiseyi her birinin görüş durumu farklıdır.

ERDEM — Evet bilgi farklarını kabul ediyorum. Fakat adam ölüyor da hâlâ ölüğünün farkında olamıyor. Bu nasıl olabilir? Artık dünyada olmadığını görmüyor mu?

ÖZDEN — Siz rüya görürken içinde yaşadığınız hayatı bu doğru değildir, bunlar hayali şeylerdir, der misiniz? Şüphesiz ki hayır. Spatyomdaki hayatımız rüya hayatının daha renkli, daha çeşitli ve değişen sahnelerle dolu bir şeklidir. Orada imajınasyonlarımızla (tahayyüllerimizle) muhitimizdeki maddelere otomatik olarak tesir ederek çeşitli formlara ve biçimlere sokarız. Orasının maddeleri bizim tahayyüllerimizle üfürülen, kalıptan kalıba sokulup renkten renge, sestense sese geçen bir karaktere sahiptir. Henüz bilgi seviyesi aşağılarda bulunan bir varlık bu kendi tahayyülüyle değişen âlemin kendisine bağlılığını asla farketmeden onun içinde yaşar ve bu kendi inanç, bilgi ve tekâmül tarzına bağlı olarak etrafında hasıl ettiği sahneleri de realitenin, yani gerçeğin ta kendisi olarak görür. Her tarafı da öyle sanır. Tabii bilgi ve görgüsü arttıkça işin mahiyeti değişir, onun telâkkilerinde de farklılaşmalar olur.

ERDEM — O halde onların yaşadığı âleme gerçek diyemeyeceğiz, rüya gibi hayali bir âlem demektir.

ÖZDEN — Yâni şekilleri dünya gibi sabit, katı ve değişmez olmadığı için mi? Oranın gerçekliğini kendi şartları içinde mütalâa etmemiz icabeder. Sonra rüyaya gerçek değil mi diyorsunuz? Evet bizim tahayyüli faaliyetimizle ilgilidir. Fakat bizim tahayyüllerimizi işleten çeşitli faktörler, müessirler vardır ki her birisi bir esasa istinad eder. Sonra rüyada yalandan mı üzülürüz, yalandan mı korkar, ağlar sızlarız? Öyle rüyalar olur ki insan senelerce onların tesirinden kendini kurtaramaz.

ERDEM — Ayrıca bu orada yaşayan varlıklar kendi hayal mahsüllerini bize söylediklerine göre ve tekâmül seviyelerine göre onların verecekleri bilginin gerçeklik derecesi de değişeceğine göre biz bunun hangisine inanacağız. Hangisinin doğru, hangisinin yanlış olduğunu nasıl anlayacağız.

ÖZDEN — Spatyom hakkındaki bilgileri elbette oranın sakinlerinden alacağız. Çünkü biz öbür dünyanın dışındayız. Kısım içindeyiz ya, dünya şuurumuzla bunun farkında değiliz. Bu sebeple spatyom sakinlerinin beyanlarına, bildirimlerine (teblig) istinad etmek zorundayız. İşte marifet, meharret ve kudret bundan sonra başlıyor. Alınan bilgilerin değerlerini, derecelerini ve bunları veren varlıkların mahiyetlerini bunlara göre ölçeceğiz. İşin zor tarafı da burası. Sanki size telefonla konuşan bir adamın sesinden, konuşma tarzından ve söylediklerinden bilgi seviyesini ölçecek ve alınan bilgileri ona göre değerlendireceksiniz. Yanlışlıkla geri bir varlığı üstün saymamız, üstün bir varlığı geri sanmamamız her zaman mümkündür. Burada telefon vazifesi gören medyom çok kere irtibatla bulunulan varlığın sesini, tavrını, ifade hususiyetlerini değil, yalnız fikirlerini nakletmektedir. Arada medyomun müdahalelerini de hesaba katmak lâzım gelirse işin zorluğu anlaşılır.

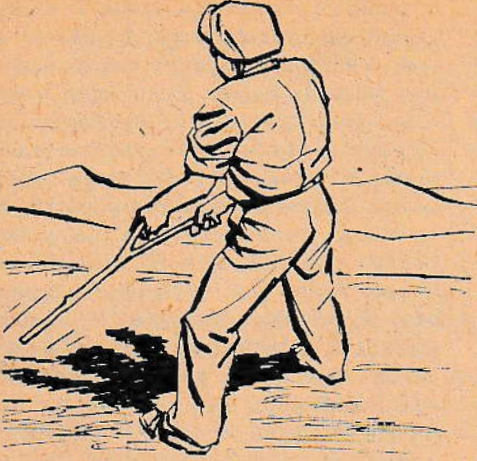
ERDEM — Bu takdirde işin içinden çıkmak, gerçek bilgileri bulmak çok müşkül, âdeta imkânsız olacaktır.

ÖZDEN — Müşküldür; fakat imkânsız değildir. Bilgi, görgü ve tecrübe ile elde edilecek bir formasyon, bir işin içinde pişme lâzımdır. Onun içindir ki boyuna bilmeden, iyice bilgilerle teçhiz olmadan tecrübelerle kalkışmayın diye ısrar ediyoruz.

Netice olarak öbür dünya hakkındaki bilgileri oranın sakinlerinden alırız. Verilen bu bilgilerin veya tebliglerin hepsi bize oradaki varlıklardan birisini tanıtmaları bakımından değerlidir. **Bilgilerin gerçeklik derecesi de teblig veren ruhun tekâmül seviyesiyle orantılıdır.** Alınan bir bilginin üstünlüğünü çeşitli hâdiseleri ihata etmek (kapsamak) kabiliyetlerine bakarak alırız. **Bir teblig (bildiri) birçok kapının birden anahtarı olabiliyorsa, yani bir çok hâdiseyi izah ediyorsa o, nisbette gerçektir (realitedir).** Tabii mutlak hakikat yani verite değildir. Büyük bilgileri aldıkça küçük bilgilerin, henüz geri olan varlıkların bildirimleri de yerlerini bulur, bize bir müşahede imkânı bahsettiği için değer kazanır.

ERDEM — Vaktimiz doldu. Daha size soracağım bir çok husus vardı. Bizi dinleyenlerin de bir takım soruları olacaktır.

ÖZDEN — Artık onları da gelecek konuşmamızda sorarsınız.

Radyestezi Medyomluğu Nasıl Gelişir

“Rabdomansi” ismi de verilen “Radyestezi”, yani “Su ve Maden Bulucuğu” hakkında geçen sayımızda izahat vermiştim. Radyestezi çalışmalarında başarıya ulaşmak için, bütün çalışmalarda olduğu gibi, işe ciddi olarak sarılmak, intizamla ve sebatla çalışmalara devam etmek lâzımdır. Sabırsızlar, gelgeç hevesliler, işe lâzım gelen ciddi alâkayı göstermeyenler bu çalışmalardan başarı elde edemeyeceklerdir.

Esasında her insan bedeninin yapılışında radyestezi dalgalarını alabilecek kabiliyet vardır. Fakat bu alıcılık kabiliyetinin derecesi şahıstan şahsa değişmektedir. Bu gizli alıcılık kabiliyeti çalışma ve egzersizlerle geliştirilebilir. Bu mevzu üzerinde çalışanların yaptığı tetkiklerle insanların %70 inin normal alıcı, % 15 inin normalin üstünde alıcı ve % 15 inin de normalin altında alıcı olduğu tesbit edilmiştir. Bunu tesbit etmek için de sarkaçlarla (şakul) hassasiyet denemeleri yapılmaktadır. Radyestezi çalışmaları bir sarkaçla olduğu gibi, bir çatal ağaç dalıyla da yapılır. Bir ağaçtan kesilmiş, uzun, taze ve çatal bir dal (yani iki dalın birleştiği çatal yeri) alınır. Bunun iki ucundan, çatalın sapı dik durmak üzere tutulur. Sonra maden veya su bulunduğu şüphe edilen arazi üzerinde yavaş yavaş yürünür. Altından su yolu geçen bir caddeden yürünerek de netice alınabilir. Eğer tesir alınırsa çatalın sapı yere doğru meyilecek, aşağı doğru çekilme hareketleri yapacaktır.

Fındık ağacından yapılmış çatalar umumiyetle daha makbul sayılır. Fakat herhangi bir ağaçtan yapılmış çatal da kullanılabilir. Burada her şahsın iyi netice aldığı ağaç cinsi başka olabilmektedir. Kimisi meşe ağacından, kimisi kavak ağacından, kimisi de kiraz ağacından yapılmış çatala iyi netice almaktadır.

Bu çatalı kullanırken bazı şahıslar onu yere yakın tutarak, bazıları da uzak tutarak netice aldıklarını söylerler. En iyisi bir reaksiyon duyuluncaya, yani bir tesir alınmaya kadar çatalı aşağıda tutarak yürümelidir. Tabii bu yeni başhyanlar için lüzumlu bir tavsiyedir. Araştırma çatalını ekseri iyi radyestezistler göğüs veya epigastir bölgesi (midenin üstü veya göğüs kafesinin alt kısmı ile, göbük arasındaki karnın üst ve orta bölgesi) hizasında tutmaktadırlar.

Eğer çatala iyi netice alamıyorsanız parmağımızdaki bir yüzükle veya bir cep saatiyle, bakır bir levha veya tel ile, yahut da ileri doğru uzatılmış kollarla tecrübe yapabilirsiniz. Bazıları da ağaç çatal yerine iki ağaç çubuğun ucuna çentikler yaparak birbiri içine bu çentikleri geçirirler ve onları yine kendi bedenine dik tutarak tesir alıp almadığına bakarlar.

Daha çok kullanılan metod ise sarkaç metodudur. Muhtelif madenlerden veya ağaçtan yapılan bir topaç veya armut biçiminde cismin, sivri ucu aşağı gelmek üzere üst ortasından bir sicim bağlanır. Sonra sol el karnın epigastir bölgesine (ki bu

bölgede solaris sinir ağı vardır) konulur. Sağ elle hazırlanmış olan sarkacın ipinin ucundan ele biraz dolanarak tutulur.

Sonra sarkacın hareketi beklenilir. Solak olanlar sağ ellerini epigastir bölgesine koyup sarkacın ipini sol elleriyle tutarlar. Böylece sarkaç ya ileri geri, sağa sola gidip gelecek veya dairevi hareketler çezerdir. Bu hareketlerin her şahıs için mânası başkadır. Bu da tecrübe ile anlaşılır.

Sarkaçlar umumiyetle araştırma yapılabacak maddenin cinsinden yapılır. Meselâ bakır aranırken bakırdan, altın aranırken altından yapılmış sarkaçlar vardır ki arıncak maddenin bir küçük parçası bunun içine konarak, su veya petrol doldurularak araştırmalar yapılır.

Bu arada sarkacın şekli, rengi ve muhitin sıcaklık derecesine dikkat edenler de vardır. Sarkaça, çatala veya doğrudan kollarla yapılan tecrübeler günün her saatinde yapılabilir. Fakat gündüz geceden daha iyidir. Bir sarkacı hep aynı şahıs kullanmalıdır. Hep şahıs değiştirmesi doğru sayılmamaktadır.

Yapılan bu radyestezi tecrübeleri ile yer altında su bulunduğu, maden veya petrol bulunduğu vakidir. Yalnız sabırlı bir çalışma ile ve kendini delicesine kaptırmadan, sükûnet ve temkinle yürümek ve iler-

lemek lâzımdır. Hiçbir zaman işi gücü bırakıp, bütün gününü kırdı bayırda su bulacağım veya maden bulacağım diye heba etmek doğru değildir. Hergün yarım saatten fazla çalışırsa artık tesir alınmaya veya yanlış tesirler alınmaya başlar. Onun için tedric ve temkini elden bırakmak lâzımdır.

Radyesteziden gıdaların veya yumurtaların tazeliği veya bayatlığını araştırma hususunda, hastalıkların teşhisinde de faydalanabilirler vardır. Bunlar da taze gıdalarda sarkaç saat yelkovanı istikametinde döndüğü halde, bayat olanlar da ters istikamette dönmektedir. Vücuttaki hasta bölgeler üzerinde keza ters istikamette dönmektedir. Tecrübe çatala yapıyorsa çatal hasta olan organın üzerinde doğru meyletmektedir.

Radyesteji hakkında yazılmış kitaplar ve bu hususta verilen geniş malûmat vardır. Biz burada ana hatlarıyla meseleyi anlatmaya çalıştık. Radyesteji üzerinde daha geniş araştırma yapacaklar için bir Amerikan mecmuasında neşrolmuş makaleleri tercüme ettik. Ve bunları tefsir etmekteyiz. 50 daktilo sayfası kadar tutan bu yazılarda geniş izahat, resim ve krokiler vardır. Bunları yardımcı üyelerimize ücretsiz göndereceğiz. Diğer isteyenlere de küçük bir ücret karşılığı gönderebiliriz.

Fransız Şifacı Medyom

Fransadan çıkıp Yunanistan ve Türkiye üzerinden Kahireye, oradan da Tokyoya kadar gidecek olan Mösyö J. G. Buisseret, Martın son haftasında cemiyetimize de uğramıştır. 27 Mart akşamı cemiyette 20 kadar hasta ile şifa seansı yapan M. Buisseret daha ziyade dinî bir atmosfer içinde, dua ve niyazlarla hastaların iyileştirilmesine çalışmaktadır. Büyük bir iyi niyet sahibi olduğunu müşahade ettiğimiz bu muhterem zatın başarı derecesi hakkında bir hüküm verebilmemiz için henüz vakit erkendir. Yalnız, ruhî kanallardan iyileştirici tesirlerin alınabilmesi için hiç bir merasime

lüzum olmadan samimi yardım dileklerinin gönderilmesinin kâfi olduğunu ilâve etmek isteriz. Mösyö J. G. Buisseret'nin doğru ve enteresan bir tavsiyesi vardır: «Hastalarının ruhî tedavisini isteyen anne, baba ve diğer yakınların, hastanın iyileşmesini candan istemesi ve buna inanması netice alınmasını çok kolaylaştırmaktadır.» Şifasına hizmet ettiği hastaların yardımlarıyla yoluna devam eden M. Buisseret İzmirde gidecek ve nisanın ilk haftasında tekrar İstanbula uğruyarak yoluna devam edecektir. Başarılar dileriz.

Gerçekleşmiş

TARİHİ

Rüyalar:

Akşemseddin Kendinisini Rüyasında Köpek Görüyor

Tahsin ÜNAL

Fatih, Devri âlimlerinden meşhur Akşemseddini herkes bilir. Akşemseddin, biraz çalıştıktan sonra herkesin anlamakta zorluk çekmediği ilmi zahir-i ikmal etmiş, bu ilmin zirvesine çıkmıştı. Fakat ilmi zahir onu tatmin etmiyor, ilmi batını öğrenmek istiyordu. Bunun için kendisine bir mürid aramaya başladı. Dostlarına soruyor, ilmi batında isim yapmış bir şeyh arıyordu. Bir gün kendisine:

— Bu iş üzerinde uzun uzadıya düşünmek, zaman kaybetmek olmaz. Hemen yarından tezi yok. Ankarada Hacı Bayramı Veli var. Gidip ona biat edip teslim olunuz... dediler.

Âlim olan mağrur olmaz derler. Ama Akşemseddin ilmi zahirin kendisine verdiği azametle, mağrur imiş:

— Amma da yaptınız ha!.. demiş. Hacı Bayram dediğiniz de kim oluyor. O Abalı Hacı, muhtaçlara tevzi etmek için, çalışıp para kazanmaz da, el açıp para dilenmeği, fukaraya ve muhtaçlara tevzi etmeyi hüner sayar... Böyle konuşmasına rağmen o, Hacı Bayramı Velii görmemiş, tanımamıştı. Yalnız şundan bundan bazı şeyler işitmmişti.

— Öyle ise dediler, size diyarı Rumda kimseyi tavsiye edemeyiz. Yalnız Halepte Şeyh Zeyneddin Hafi vardır. Gidip ona biat edip teslim olunuz... Aradan çok geçmedi, Akşemseddin ayağına demir çarık giydi. Eline demir âsâ aldı. Aızığını heybesine koydu. İstanbuldan çıkıp, Halebe geldi. Uzun yoldan gelmiş, yorulmuştu. Ama sabahleyin de aradığı adamı bulacak, onun nuru ile nurlanacaktı. Sevinliyordu. Fakat yorgundu. Sabah erken kalkmak için yatsı namazından sonra hemen yattı. Bir rüya gördü:

— Akşemseddin bir köpekti. Sağa sola koşuyor, saldıyordu. Bu sırada Şeyh Zeyneddin belirdi. Köpeği tuttu. Boynuna bir tasma geçirdi. Tasmaya uzunca bir zincir taktı. Zincirin ucundan tutup çekmeye başladı. Şeyh Zeyneddin köpeği (Akşemseddini) çekip giderken karşıdan bir adam geldi. Nürani yüzlü, mütebessim çehreli bu adamla, Şeyh Zeyneddin birbirine yaklaşırlarken selâmlaştılar. Zeyneddin «Bayram al şu köpeğini» diyerek zinciri Bayrama uzattı. O da alıp köpeği aksi istikamette çekip götürürken... Akşemseddin uyandı. Yapmış olduğu hatayı, kırmış olduğu potu anladı. Sabahleyin kalktı. Şeyh Zeyneddini görmeye lüzum görmeden Halepten çıktı. Ankaraya geldi.

— Burada değil, Solfasol köyünde bulunur... dediler. Solfasol köyüne gitti.

— Şimdi yaz günüdür. Ekinler biçilirken Hacı Bayram köyde yatar mı? Falan yerdeki tarlasında ekin biçiyor, dediler. Ağustos ayının kavurucu sıcaklığı vardı havada. Tarlaya gidip müritleri ile beraber orak ile ekin biçen Hacı Bayramı Velii buldu.

- Selâmünaleyküm, kolay gelsin.
- «Duymadılar galiba?»
- Selâmünaleyküm, kolay gelsin.
-

Ne selâmını alan vardı, ne kendisi ile meşgul olan, ne de dönüp yüzüne bakan vardı. Elbette bunda da bir sebep olmalı idi. Hacı Bayram için vaktiyle «çalışıp para kazanmaz da dilenir» dediğini hatırladı. Orağa yapıştı, onların arasına karıştı. Ekin biçmeye başladı, öğle yemeği vakti olmuştu. Hacı Bayram, müritlerine:

(Devamı 25 inci sayfadadır)

HAYAT İNTİZAMLA YÜRÜYOR

Reha EROĞLU

Biliyorsunuz ki, 10 sene sonra Nisanın birinci gününün hangi gün olacağı ve o gün, gündüzün kaç saat, gecenin de kaç saat süreceği bugünden hesap edilebilir. Takvimler bu bilgiye istinaden yapılır. Bu hal dünyanın hareketlerinin milimetre ve saniye şaşmaksızın intizamla devam ettiğini göstermez mi?.

Hayatın ve hâdiselerin dikkatli bir şekilde ve onlardaki gizli bilgileri araştırır bir tarzda tetkiki bize çok şeyler öğretiyor. Esasen ilim de hâdiselerin ve tabiatın tetkikinden doğmuyor mu? Yalnız bugüne kadar ilim hâdiselerin nasıl olduğunu araştırmış da, neden ve ne maksada bağlı olarak o tarzda olduğunu araştırmaktan kaçınmıştır. Niçin kaçınmıştır? Belki bu soruların cevabını vermek zor olduğu için, belki de bu işi kıvrıramıyacağından korktuğu için... Ama bugün imkânlarımız genişledi artık, kafalarımızın kavrama kabiliyeti atalarımızın çok üstünde; arkamızdan gelenler de bizi geçeceklerinden emin olarak yürüyorlar. Şimdi biz, «bu sorular felsefenindir» diyerek ve mânasız bir küçümsemeye, yükü sırtımızdan atığımız zehabına kapılarak geçiverecek halde değiliz. Kâinatın sırlı problemleri zihnimizi fazlasıyla kurcalamaya başladı. Bu problemlerin çözümlerine de hâdiselerin nedenlerini ve maksatlarını araştırarak varacağız.

Nehirler denizlere ve göllere doğru akar. Bunun tersi, yani deniz ve göllerden nehirlerin kaynağına doğru akması çok mânasız ve maksatsız bir iş olurdu. Böyle mantıksız bir şey de olmuyor. Rüzgârlar belli kanunlara uyarak esiyorlar. Bu kanunlar değişmeden asırlardır aynen devam ediyor. İnsanlar bu değişmez kanunları anlamaya çalışarak rüzgârların esme şartlarını tesbite uğraşıyorlar.

Ağaçlar muayyen hava şartlarını ve sıcaklığı bulunca çiçeklerini açmağa ve belli bir sıcaklık hududu içinde de meyvalarını vermeğe başlıyorlar. Bu sıcaklık hududu her meyva için başka de-

recelerde bulunuyor. O sebepten bazı meyvalar sadece sıcak iklimlerde yetişiyor. Böylece çiçeklerin açmasının ve meyvaların olmasının da değişmez kanunları var.

Keza insanların yavruları hep insan oluyor. At, inek, kedi veya köpek olmuyor. Dünyada bir veraset kanunu var ki hiç şaşmadan ve kıl kadar değişmeden devam ediyor. Bizim ilk bakışta bu kanuna uydurmadığımız vak'alar da henüz veraset kanununu bütün maddeleriyle bilmememizden ileri geliyor. Çalışmalar, araştırmalar ve bu yolda yapılan bütün denemeler o kanunun bilinmeyen maddelerini keşfetmek içindir.

Bütün bu hâdiseler bize o kadar tabii geliyor ki.. Bunlarda hiçbir fevkalâdelik göremiyoruz. Ama düşünelim, beş dakika gözümüzü hiç kırpmadan bir noktaya bakabiliyor muyuz?!. Denerenseniz bakışlarımız bulanmaya, gözlerinizin yaşarmaya başladığını göreceksiniz. 24 saat yerinizden kıpırdamadan tek bir mevzu ile meşgul olabilir misiniz?.. İmkânsiz değil mi?.. Bir tek mevzu üzerine fikri teksif edip (konsantrasyon) durmak zor.. Çünkü kâinat ve tabiat gâima hareket halinde, insanın ruh hali daimi bir değişiklik içindedir. Değişen âlem içinde bir nokta üstünde ısrarla durmak zor, çok zor. Fakat unutmayınız ki değişmeyen tabiat kanunlarının kıl kadar yolundan şaşmadan devamını sağlayan büyük vazifeli varlıklar var. Onlar işlemekte olan büyük dünya fabrikasının bütün makinelerini, gözlerini kırpmadan kontrol edip duruyorlar. Zelleleler hesapla oluyor. Fırtınaların şartları ve neticeleri önceden hesaplanıyor ve idrakli bir plânın tatbikatı devam ediyor. Şimdi onlarla aramızdaki azametli fark daha iyi beliriyor değil mi?.. Fakat ne mutlu bize ki, biz de bir gün onların seviyesine yükseleceğiz. Elbette sabırla, devamlı gelişerek ve hissemize düzen vazifeleri en mükemmel bir şekilde yapmağa çalışarak.

Dünyayı Şaşırtan Darbeler

Sene 1848. Amerika Birleşik Devletlerinin New York eyâletinin küçük bir kasabası olan Hydesville'de Fox ailesi üç kızı ile küçük kulüblerinde oturuyorlar.. Bir gün duvarlardan, tavandan ve tabandan bir takım darbeler duyulmağa başlandı. Önce bu darbeleri komşuların muzipliği sanan aile, yaptıkları aramalarda hiç kimseyi bulamadılar. Fakat darbeler aralıklarla devam ediyordu ve günler geçiyordu. Sonra bu darbelerin kendi hareketleriyle alâkalı olduğunu farkettiler. Onların vurmalarına cevap verdiğini gördüler. Ve şuurlu olduğuna kanı oldukları bu darbe yapıcıyla işaretle konuşmaya karar verdiler. Bir darbe (hayır), iki darbe (şüpheli) üç darbe (evet) demek olacaktı. Bu kod'la konuştukları şuurlu varlığın kendi evlerinde gömülü «Ryan» isimli bir ruh (bedensiz varlık) olduğunu öğrendiler. İşte spiritüalizma böylece başladı. Fox'ların evini bütün komşuları, şehir halkı daha sonra bütün memleketten binlerce kişi ziyaret etti. Ve hâdiselerin doğruluğuna şahit oldular. Fakat bu tezahürler kilisenin canını sıktı ve Fox ailesinin büyüçülükle ithamına sebep oldu. Ama hâdiseler bir kere başlamıştı. Sür'atle bütün dünyaya yayıldı.

Okuyacağımız hikâyeye, Fox'ların kulübesi hakkında verilen en doğru bilgileri ihtiva etmektedir. Ve spiritualist olmayan, bitaraf araştırmacılar tarafından kendi müşahedelerine istinaden tesbit edilmiştir.

Psychic Observen; Şubat, 1961 den

Çeviren : Jale GİZER

Yazının birinci bölümünde meşhur editör Horas Greeley'in New-York Herald Tribune'de Fox Hemşirelerin medyomluğu üzerine intişar eden bir makalesi vardır. Kendisi bu makaleyi «Bir Rap» darbe hâdisesi gösterisinde bulunduktan sonra yazmıştı. O bir spiritüalist değildi. Mamafih karısının spiritüalizmaya karşı bir alâka beslediği bilinir.

İkinci bölümde Adelberg Crouse bir spiritüalist olmadığını, sadece gelecekte müracaat edilebileceği düşüncesiyle bu vakaları tesbit etmek istediğini hasseten belirtmektedir. Bir araya getirebildiği bütün tafsilâtı pek popüler sayılmayan bir mevzuu neşretmek arzusuyla değil sadece **HAKİKAT** uğrunda anlatmaktadır.

Üçüncü bölümde Dr. Nandor Fedor «Encyclopedia of psychic Science» de (ruhî ilimler ansiklopedisi) intişar etmiş kıymetli bilgilerinin iktibas etmemize müsaade ettiği için müteşekkiriz. Dr. Fedor Psişik ilimler sahasında iyi tanınan bir sima ve İngiltere ruhî ilimler akademisinin eski mü-

dürüdür. Fox Cottage yani Fox hemşirelerin evi çeşitli derecelerde şöhrete sahip olmuştur. Bu evde cereyan eden hâdiselerden bahsedenerlerin çoğu müsamaha ile ve iyi bir şekilde konuşmuşlardır.

Halka arzedilen hikâyelerin belki en büyüklerinden biri de Ripley tarafından «ister inan, ister inanma» sütununda kaleme alınmıştır. R. G. Pressling tarafından 1932 Temmuzunda tertiplenen mülakat aynı senenin 22 Eylülünde Ripleyin sütununda neşredilmiştir.

Mr. Pressling'den aldığı tafsilâta dayanarak Ripley Fox'ların evinden Ruhların Beşliği diye bahsediyor. Ve şöyle devam ediyor: «Modern spiritüalizm Hydesville'li J. B. Fox'un evinde doğmuştur. 31 Mart 1848 de masaya vurulan darbeler ve diğer gürültüler gibi, ruhî varlıklara izafe edilen hâdiseler ilk defa burada vuku bulmuştur.»

«Ev sahibinin üç kızından ikisi, Margaret ve Katie, ki bilâhare Fox Hemşireler adıyla meşhur olmuşlardır, ilk spiritüel

medyomlardır. Modern spiritüalistlerin ölmüş varlıklarla hayatta olanların muhabere edebilecekleri hakkındaki inançları, Hydesville'den bütün dünyaya yayıldı. Foxların kulübesi 1916 da Hydeville'den Lily Dale'e nakledildi.

BİRİNCİ BÖLÜM

Horas Greeley'in meşhur Fox Hemşirelerinin medyomluğu hakkında makalesi.

Derleyenin Notu: E.W. Capron'un 1855 de Boston'da basılan «Modern Spiritüalizm ve Bu Bahiste İlgili Hakikatler ve Yakıştırmalar» adlı kitabının 179, 180, 181 inci sayfelerinden alınmıştır.

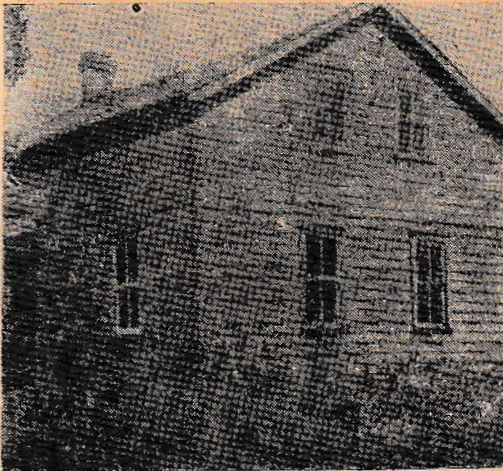
New-York otellerinde birkaç ay geçirdikten sonra, Fox ailesi bazı evleri ziyaret ettiler. The Tribune'un editörü Horas Greeley'in evinde de misafir kaldılar.

Burada yaptıkları ve ciddi surette kontrol edilen birkaç tecrübeden sonra Greeley gazetesine «Mysterious Rappings», «Esrarengiz Darbeler» adıyla bir yazı yazdı. Yazıda şöyle deniliyordu:

«Mrs. Fox ve üç kızı şehrimizde birkaç hafta kaldıktan sonra Rochester'e döndüler. Bu müddet zarfında, onlara daima refakat eder görünen esrarengiz kuvvetin makul ve mantıklı bir şekilde kontrol edilmesine müsaade etmiş ve onları ziyaret etmek isteyen veya hususi surette davet edilen yüzlerce insanın, keskin, araştırmacı ve tenkitçi gözleri önüne sermişlerdir.

«Otelde işgal ettikleri odalar daimi surette aranıp taranmış; kendilerine bir saat önce bile haber vermeden daha evvel

Fox ailesinin kulübesi. ↓

hiç girmedikleri evlere nakledilmişler; yine kendileri bilmeden bir halı altına gizlenmiş bir cam tabakası üzerinde durdurulmuşlardır. Bu elektrikli titreşimleri kesmek maksadiyle yapılmıştı. Hanımlar tarafından elbiseleri soyulmuş ve araştırmalar tamamlanuncaya kadar odayı terketmemeleri ısrarla istenmiştir v.s.. Bununla beraber, bu ana kadar duyulan bu darbelerin hemşirelerden birisi tarafından yapıldığını gören veya bunu yakaladığını iddia eden herhangi bir kimse çıkmamıştır. Ne bu esrarengiz darbelerin oluş mekanizması hakkında, ne de o darbeler vasıtasıyla her zaman kendisini gösteren esrarengiz zekâ hakkında hiçbir fert makul bir nazariye ortaya koyamamıştır.

MANTIKİ NETİCE

«Gelişlerinden takriben 10, 12 gün sonra oteldeki odalarını bıraktılar ve ziyaretlerinin geri kalan kısmını mevzu ile yakından ilgili oldukları için kendilerini davet etmiş olan aileler nezdinde geçirmeğe başladılar. Böylece otelde, akıllı ve ciddi bir alâkadan ziyade müphem bir tecessüsle bir araya toplanmış lâkayt veya peşin hükümlü, hasmane davranışlı seyirciler arasında yapılan gösterilere nazaran daha salim, sakin ve yakından müşahede imkânı veren tecrübeler yapılabildi.

«Bizim evi de aynı şekilde ziyaret ettikleri zaman, sadece yapılan sıkı incelemelere müsaade etmekle kalmayıp, onlara tesir etmekte olan ruh âlemine ait kuvvet tezahürlerinin etraflı ve derin bir surette tetkikini teşvik de ettiler.

«Üç gün içinde işlerimizden ayırabildiğimiz bütün zamanımızı bu mevzuun tetkikine vakfettik. Onların dürüstlüğünden ve inançlarının sağlamlığından hiç bir şüpheye yer bırakmıyacak tarzda emin olduğumuzu burada söylememek korkaklık ve aşağılık bir hareket olurdu.

«Bu hanımların buldukları yerde işitilen darbelerin menşei ve sebebi her ne olursa olsun, şu muhakkak ki bunu onlar yapmıyorlardı. Bunu, tam mânasiyle bizi tatmin edecek şekilde tahkik etmiş bul-

«Onların tavır ve hareketleri bir hilonuyoruz.

(Devam edecek)

BÜYÜK BEDENSİZ VARLIKLAR KONUŞUYOR

Fedakârlık ve Vazife

Reha EROĞLU

Fedakârlık ve feragat iyi şeylerdir ve büyük davranışlardır. Fakat bunları gösterirken niyetimiz yakın veya uzak bir menfaat temini ise o zaman davranışımızın değeri çok düşmektedir. Bir hizmeti veya yardımı fedakârlık diye değil de yapmamız icabettiğini, hattâ bunu yapmağa mecbur olduğumuzu düşünerek yaparsak o zaman değerli bir iş yapmış oluruz. Daha doğrusu bize düşen Vazife'yi yapmış oluruz. Kendimize düşen vazifeleri iyi yaptıkça da daha büyük vazifelere liyakat kazanırız. Kazandığımız liyakat da bizim için artık bir hak olur. Böylece tekâmül kademelerinde adım adım yükselir, gideriz.

Tebliğî veren : **KEMAL YOLCUSU**, isimli büyük bedensiz dosttur. Medyomu: **Bn. Nebahat Hilomet Omay'dır.**

İnsanların hayattaki fedakârlıklarının sebebi ekseriya şunlardır:

1 — Cemiyet hayatında şöhret temini,

2 — İç huzuru ve mânevi tekâmül,

3 — Öbür âlemden iyi bir mevki temin etmek,

4 — Yüksek rühtarın takdirine mazhar olmak,

5 — Allahın teveccühünü kazanmak, Yukarıdaki gayelerin tahakkuku maksadı ile ve düşüncesi ile yapılan fedakârlığın mânevi kazancı sıfırdır. Bu hareketler fedakârlık değil, bilâkis zekice bir hot-kâmlıktan başka bir şey değildir.

BEDEN MİSALİ

Bir insan bünyesini düşününüz: Bu bünyede çeşitli sistemler çalışmaktadır. Sinir sistemi umumî muvazeneyi temin eder. Kemikler ana iskeleti meydana ge-

tirir. Gözler, kulaklar v.s. dışarı ile münasebeti idameye çalışırlar. Dişler, hazım cihazı hayatiyeti temin ederler. Kan, devran suretiyle bütün merkezlerin kontrol ve faaliyetlerini emniyet altında bulundurur. Farzedelim ki göz sistemi zayıftır, iyi çalışmıyor. Halbuki insan çalışma gayesiyle yeryüzüne sevk edilmiştir. Bu yolda göz sistemine de en çok ihtiyacı olacaktır.

Şimdi misâl olarak ele alacağımız insanın mukadderat plânı yeryüzünde onun, saatçilikle bir hayat geçirmesini neticelendirmiş bulunsun. Bu iş için göz ve kulak uzuvlarının fazla hassasiyetine ihtiyaç vardır. Aksi takdirde saatçilik yapamaz. Halbuki onun hayattaki gayesi bu yoldan temin edilebilecekti. Bu tahakkuk etmedikçe mevcudiyeti mânasızdır. Diğer uzuvlarının muntazam ve mükemmel olarak çalıştığını kabul etsek bile bu ne kıymet ifade eder? O, asıl işini yapamamaktadır.

VAZİFE MECBURİYETTİR

Kâinattaki varlıkları bir insan bünyesindeki sistemlere bezetebilirsiniz. Burada mütekâmil olanları olmayanlara yardım etmek mecburiyetindedir. Her mecburiyet bir VAZİFE'dir. Ve vazife ise, fedakârlık hissinden âridir.

Şimdi gene insan bünyesine dönelim. Farzedelim ki diğer sistemler şöyle düşünüyorlar: Madem ki hepimizin tam sıhhatte olması ve mükemmel çalışması matluptur, o halde birimizin sakatlanması umumî gayenin sakatlanması olur. Ve o zaman mevcudiyetimizin mânası kalmaz. Şu halde göz sistemi ile bir müddet için daha çok alâkadar olmamız ve hepimizin buna bir şeyler harcamamız lâzımdır. Onu tak-

viye etmek mecburiyetindeyiz. Eğer bunu yaparsak varlığımızın gayesine hizmet etmiş oluruz.

İşte bu suretle göz sistemine yardım için hepsi anlaşır. Ve bu işin yapılmasını da deveran cihazı üzerine alır. Ora ile alâ-kalanır. Kısa bir zaman sonra da o merkez beslenmiş, salâh bulmuş olur. Burada deveranın yaptığı iş, diğerlerinin bu iş için verdikleri karar fedakârlık değil VAZİFE, hattâ biraz da menfaat ^ı bidadır.

İnsan fedakârlık ^ı ettiğini ve bir hareketinin fedakârlık olduğunu bildiği müddetçe yapılan hareket fedakârlık olmaz. İnsan üstü âlemlerde, insan anlayışı ile yapılan hareket fedakârlık denilmez. Bir insan yaptığı hareketin fedakârlık olduğunu bildiği müddetçe insandır. Bilâkis bu hareketin vazife olduğunu bildiği ve o hareketten ne maddî, ne de mânevi bir şey beklemediği ve bunun kendi tekâmülünde bir âmil olduğu zehabına kapılmadığı hattâ bu esnada zararlı bile olsa bu zararın neticesinde de kendisi için hiç bir fayda beklemediği zaman artık insan üstü olmuştur.

İnsanüstü varlıklardaki telâkki şöyle-dir: Kimse kimseye borçlu değildir. Herkes vazifeye borçludur. Yapılan hareket lüzumludur. Ve lüzumlu olduğu için yapılmaktadır. Daha evvelden de söylediğim gibi, **insanların tekâmülleri:**

- 1 — Tanrı hakkındaki telâkkileriyle,
- 2 — Fedakârlık fikirleriyle ölçülür.

HİLKAT TABLOSU

Hilkat tablosunu büyük ve muhteşem bir zincire benzetebilirsiniz. Bu zincir irili ufaklı bir çok halkadan müteşekkildir. Her halka kendi yerinde ve kendi değerindedir. Burada herhangi bir halkanın diğerine kafa tutmasına, ben seni devam ettiriyorum veya sürüklüyorum demesine hakkı yoktur. Bir halkanın mükemmeliyetsizliği umumî nizamı aksatır. Her halka kendi rolünü yapacaktır. Keza her halkanın kendi yerini ve kendi değerini muhafaza edebilmesinden ve vazifesini yapmasından bütün diğer halkalar (yani varlıklar) mes'uldürler. Bu halkaların hiç birisi ötekine nazaran hiç değildir. Herkes herşeydir. Bir değerlin küçümsenmesi umumî ahengi bozar.

Kâinatta sınıf sınıf mahlûkat vardır. Meselâ hayvan, insan ve insanüstü varlıklar. Şimdi bütün bunların tekâmüllerinden

ve hareket tarzlarından da sorumlu bulunan yüksek ve mütekâmil bir varlık olduğunu tasavvur edelim. Bu varlık Tanrı iradesiyle bunların hareketlerini idareye memur edilmiştir. Şimdi bu idare altında bulunan insanların bir kısmının vazifelerinde iyi hareket etmediklerini farzedelim. Umumî muhasebeyi yapan o varlık, bu noktayı tetkik ederken şöyle düşündür: İnsanlar vazifelerini iyi yapmıyorlar... İşte bu bir hükümdür. Nasıl ki burada bir zümmenin yaptığı hareket bütün insanlara teşmil ediliyorsa ve suçlu sınıf insan sınıfı olarak gösteriliyorsa hilkat tablosunda vaki bir aksaklık da bütün tablonun intizamsızlığını tevild eder. Bu tablonun intizamı ve mükemmeliyeti ise Tanrının iradesidir. Binaenaleyh bunu aksatanlar mes'uldürler.

Bunu bir misâl olarak söyledim. Hakikatte hilkat manzumesinin intizam ve ahengi Tanrı tarafından emredildiği için burada heyeti umumiye hakkında intizamsızlık bahis mevzuu olamaz. Görülen intizamsızlık intizamdaki büyük karakteri değerlendirmek için bilhassa vakidir. İntizam intizamsızlığa nazaran bir kıymet ifade eder. Kıymetler ise mevcut kıymetsizliklere nazaran bir ölçüdür. İntizamsızlık olmasa intizamın değeri nasıl anlaşılır?

YARDIMIN MÂNASI

Bununla beraber mahlûkat, kendi tekâmül seviyelerine ait hususiyetleri, yani tekâmül basamaklarının karakterini arzetmeye mecburdurlar. Meselâ insanlar indî ve sakat düşüneceklerdir. Bu onların vasfıdır. Bu merhaleyi aşmadıkça bundan kurtulamazlar. Ve bu bakımdan da daha yüksek yerin yardımlarına onların ihtiyaçları vardır. Yardım edenler kendi tekâmüllerine, kendi varlıklarının gayelerine yardım ediyorlar demektir. Yardım görenler ise ilerde başkalarına yardım etmek için yükselmektedirler. Bu işlerde fedakârlık yoktur. Umumî makinenin, yani hilkat makinesinin işlemesi, Tanrının ilâhî gayesinin tahakkuk etmesi lâzımdır. Bu büyük fabrikada her âletin, yani her varlığın gördüğü iş aynı ölçüde olmamakla beraber, bir cüzün eksikliği daha umumî bünyede bir gevşeklik, bir aksaklık vücude getirir.

Kâinat ve kâinatlar bomboş değildirler. Her zerrenin, en büyük ve mütekâmil

(Devamı sayfa 32 de)

Teşekkürlerinizi Esirgemeyiniz

A. J. CRONIN

«Şahika (C'atdel) romanının yazarı»

Geçen hafta öğleden sonra, güzel bir günde New-York'da bir taksiye bindim. Şoförün ifadesinden ve davranışlarından sınırlı olduğu anlaşılıyordu. Ona derdinin ne olduğunu sordum. «Kızmamın sebebi var!» diye homurdandı. «Yolculardan biri bu sabah takside cüzdanımı düşürmüş, içinde 300 dolara yakın para vardı. Herifi bulmak için bir saatten fazla peşinden koştum ve nihayet kaldığı otelde buldum. Hiçbir şey söylemeden cüzdanı aldı. Sonra da sanki cüzdanımı yürütmek istemişim gibi gözümün içine baktı.» «Sana hiçbir şey vermedi mi?» diye sordum.

«Bir kuruş bile vermedi. Ben ise o kadar zaman kaybetmiş ve benzin sarfetmiştim. Fakat ben parasında değilim, hiç olmazsa bir teşekkür etseydi...»

Samimi yardımı takdir görmediği için bu taksi şoförünün günü zehir olmuştu. Biliyordum ki, bu adam bir defa daha böyle bir hizmette bulunmakta tereddüt edecekti. Birisine iyi bir harekette bulunduğumuz vakit hepimiz karşılığında bir teşekkür bekleriz. Bunun gösterilmemesi nezaketimizi, işbirliği ve yardım hevesimizi mühim ölçüde azaltır.

Son harpte Cincinnati'de (A.B.D.) bir anne paraşütçü oğlundan bir mektup almıştı. Bu mektupta oğlu yaralandığı, vakit onu evine alıp bakan ve Almanlardan saklıyan Avranstaki (Belçika) bir kadından bahsediyordu. Daha sonra bu delikanlı Ardenlerdeki hücumlarda öldü. Buna rağmen annesi dayanılmaz bir arzu ile harekete geçti. İki sene para biriktirdi. Atlantığı aştı ve oğlunun son mektubunda bahsettiği kasabaya gitti. Ona bakan kadını buldu. Bu, fakir bir köylünün karısıydı. Bu kadının eline bir paket sıkıştırdı. Pakette oğlunun mezuniyet mükafatı olarak aldığı

altın kol saati vardı. Bu çocuğun hayatta iken sahip olduğu yegâne maddi kıymeti haiz şeydi.

Annenin minnettarlığını ifade ediş tarzı halka o kadar tesir etti ki... bu hâdise Avrans civarında bir efsane gibi dolaymaya başladı. Amerikalılara karşı iyi hisler beslenmesi için çekilen güzel nutuklardan çok daha fazla iş gördü. Minnet ve şükran, bir şeyi nezaketle kabul etmek ve büyük veya küçük her iyiliğe karşı takdimimizi göstermek sanatıdır. Ekserimiz misafirperverlik gördüğümüz, hediye aldığımız veya herhangi bir menfaat gördüğümüz zaman memnuniyetimizi belli ederiz. Fakat burada dahi minnettarlığımızı izhar şeklini mümkün olduğu kadar şahsi ve samimi bir hale getirmek suretiyle ıslah edebiliriz.

Baştan savma bir teşekkür kadar insanı inciten bir şey yoktur. Eserlerinde bu fikri işleyen bir arkadaşım bana şu hikâyeyi anlattı..

«Bir gün öğleden sonra İskoçyalı bir arkadaşım ile iş konuşuyordum. Dokuz yaşındaki kızı, onun için bilhassa pişirdiği çöreklerle içeri girdi. Babası lâfının kesilmesine canı sıkıldı. Bir çöreğin tadına bakar gibi yaptı, acele ile teşekkürüne benzemiyen bir iki kelime mırıldandı ve ondan sonra hemen görüşmeyi hülâsa etti. Çocuk çökmüş ve derin bir şekilde yaralanmış olarak sükût içinde çıktı. Birkaç hafta sonra annesi kızına niçin artık görek yapmadığını sordu. Çocuğun gözyaşları boşandı ve büyük bir hasasîyetle artık bir daha çörek pişirmeyeceğini söyledi. Arkadaşım ilâve etti: «Ve hakikaten bir daha pişirmedi.»

Minnettarlık bazan şahsi bir davranıştan daha fazla bir şeydir, derin bir tesire mâliktir. Mc. Gill Üniversitesinde tıp tah-

sil eden oğlum, Montrealde, hayatı kan verilme suretiyle kurtarılan bir hastadan bahsetti. Hasta iyileştiği vakit şunu sordu: Acaba bu kanı veren kimseyi bulup teşekkür edebilmek için bir çare yok mudur? Ona kan verenlerin isimlerinin hiç bir zaman açıklanmadığı bildirildi. Birkaç hafta sonra kendisi kan vermeğe geldi. O zamandan beri tekrar tekrar gelerek kan verdi. Operatörlerden biri onun bu gizli hizmetini övdüğü vakit şu cevabı verdi: «Hiç bir zaman tanımadığım kimse bana bunu yaptı. Ben de teşekkürümü ifade etmekteyim.»

Minnettarlığın sadece geçici bir his şeklinde değil, bazı hallerde bütün ömür boyunca tesirini gösterecek bir yenileme kuvveti şeklinde ifade edilmesi daha güzel bir davranıştır. Bir kocanın karısının alıcenap veya diğergâm hareketlerini daima takdirle hatırlaması veya bir kadının kocasının verdiği hediyeleri unutmaması aile çarkının kolay ve rahat dönmesine yardım eder. Tabiatçı W. H. Hudson bir yazısında şöyle diyor: «Bir akşam evime, akşam yemeklerini ekseriya bizde yiyen bir dostumla geldik. Sonradan arkadaşım bana, sıhatsiz olduğu ve çocuklara bakmak zorunda olduğu halde bu kadar güzel yemek pişiren bir karım olduğu için bahtiyar olduğunu söyledi. Bu ihtar gözümü açtı ve şimdiye kadar tabii bir şey olarak kabul ettiğim, karımın bu her günkü kahramanlığına karşı minnet hissetmeğe başladım.»

Minnettarlığın gösterilmesi bilhassa bu gibi şeylerde tatbik edilmelidir. Gazeteni getiren çocuk, sütçü, postacı, berber, lokantadaki garson, asansörcü... bütün bunların hepsi günlük hayatımızda bize az veya çok hizmet ederler. Onlara minnettariğimizi göstermekle günlük münasebetlerimizi daha insani ve monoton işleri daha zevkli bir hale sokarız. Birkaç sene evvel Cannes'da İngiliz devlet adamı Lord Grey of Falladon ile aynı otelde kalıyordum. Dikkat ettim, kendisine kapıyı açan otel kapıcısına hararetle teşekkür ediyordu. Bir gün dayanamayıp bu zahmete niçin katlandığını sordum. Yüzüme baktı: «Zira, o da benim için bir şey yapmak zahmetine katlanıyor.» dedi.

Londra'da otobüs kondüktörü olarak çalışan bir hastam anlattı: «Bazan işimden bıkiyorum. İtiş kakış, yolcuların bozuk parası olmaz, münakaşa olur. Fakat sabah, akşam benim otobüsümde giden bir bayan

var ki ona biletini her verişte candan bir teşekkür eder. Sanki, o diğer yolcular namına da teşekkür ediyormuş gibi gelir. Bu düşünce tebessümümü muhafaza etmemde bana yardım eder.»

Anold Bennett'in bir naşiri vardı ki sekreterinin çalışkanlığı ile övünürdü. Bir gün naşirin yazıhanesine gittiği zaman Anold Bennett sekretere: «Patronunuz sizin çok çalışkan olduğunuzu söylüyor, bunun sırrı nedir?» diye sordu. Sekreter ise, «Bu benim değil, onun sırrıdır.» diye cevap verdi. Sekreter ne zaman en ufak bir hizmette bulursa, patronu bu hizmeti takdir ettiğini belli ederdi. Bunun için sekreter de işini yapmak için her zahmeti göze alırdı.

Teşekkürü ifade etmek kadar hayatı renklendiren bir şey yoktur. South Walesde bir doktor bazı sinir hastalarına kendi tâbiriyle «Bir teşekkür kürü (tedavisi)» verirdi. Asâbı bozulmuş, fakat ciddi bir hastalık ârizası göstermeyen bir hasta ona geldiği vakit şu tavsiyede bulunurdu: «Altı hafta müddetle size en ufak iyi bir şey yapan kimseye teşekkür edeceksiniz. Ve teşekkürünüzde samimi olduğunuzu göstermek için de tebessüm ederek söyleyeceksiniz.»

Hastalardan, «Fakat doktor, bana hiç kimse iyi bir şey yapmıyor ki» diyenler olurdu. Bunun üzerine filozof doktor kitabı mukaddes'in şu sözlerini söylerdi: «Ara, bulacaksın.» Altı hafta sonunda hasta tamamen değişmiş bir halde, hayatla barışmış olarak ve insanların kendisine daha iyi muamele etmeye başladıklarına inanarak dönerdi.

Bazı kimseler karşısındakine iyi tesir yapmayı zannettikleri için teşekkürden çekinirler. Bir hastam, hastaneden çıktıktan birkaç hafta sonra hemşireye teşekkür etmek için tekrar geldi. «Daha erken gelemedim. Zira pek çok kimselerin teşekkürlerinin sizi usandırmış olacağını düşündüm.» diye izah etti. Hemşire, «Hayır, bilâkis» dedi. «Geldiğinize çok memnunum. Teşvike ne kadar ihtiyacımız olduğunu ve bu teşvikin bizi ne kadar desteklediğini pek az kimse görebiliyor.»

Minnettarlık öyle bir şeydir ki hepimiz bunu ne kadar ifade etsek azdır. Zira bizim tebessümlerimiz, teşekkürlerimiz ve basit takdir hareketlerimiz, etrafımızdaki insanların hayat felsefesine tesir edip şekil vermektedir.

Güzel Sanatlar ve Gerçek

Suat TEHSUG

Bütün güzel san'atlar, iptidai topluluklardaki sihir ve dinle alakalı merasimlerden doğmuştur. Bu âyinlerin yapıış sebebi de o topluluğun realitelerine dayanıyordu. Avustralya yerlileri kanguru resimleri çizdikleri zaman, avda bereket bekledikleri için bu işi yapıyorlar.

Eski kavimlerin ya döl veya mahsul bereketi için yaptıkları bu çeşit merasimler, bugünkü dünyamıza unutulmaz hediyeler bırakmıştır. Kötü cinleri kovmak için kullanılan tekerlemeler, şarkı ve dans taslakları bize, boğuşmak mecburiyetinde olduğumuz günlük gerçeklerin ötesinde bir şiir, müzik ve raks âlemi hediye etmiştir.

Cemiyetler değişip tekâmül ettikçe bu kabul faaliyetlerin gayesi de değişip yükselmiştir. Yüksek cemiyetlerdeki din duygusu, entelektüel muhitlerin kendilerini kuşatmak istedikleri san'at ve fikir atmosferi, bir taraftan bir nevi «şahsî ve ferdi» menfaat kaygusundan uzaklaşırken, diğer taraftan «Üstün Kaynaklar» diyebileceğimiz, bizimki kadar gerçek âlemlerden, âdetâ esrarlı bir şekilde beslenmekte devam etmiştir.

Bu âlemlerin başlıca hususiyeti «akla» uygun olmayışlarıdır. Burada «akıl» acıkınca yemeyi, hastalanınca behemahal iyi olmayı, şu veya bu mücadelede herhalde ve her nasılsa olursa olsun galip gelmeyi emreden kuvvet olarak anlaşılmalıdır. Cemiyet içinde kimsenin yadırgamadığı bir fert olmak, her şeyi kendi ismiyle söyleyip benzetmelerden kaçmak, Pratik hayatın bu faydalı vasıtası, nihayet «akademik» ilmi, tekniği meydana getirmiştir.

Yaratıcılık vasfı ise, daima bu çeşit aklın dışında dolaşanlara nasip olmuştur. Onlar emin ve kolay olandan kaçarlardı. Anlaşılmamak, kötü görülmek ve alay edilmek pahasına bile olsa ilk bakışta saçma görünen münasebetler yakalamak yolundadırlar. «Ele geçmezler» in bu ilk yakalayıcıları, bulduklarını kabul ettirince, bunu derhal akla devrederler ve geriden gelen işçiler bu ele geçirilenleri bin yolda kullanırlar.

«Ciddi» olduğuna inanan bir çok kişi «şiir neye yarar?» diye sorabilir; Avustralya yerlileri gibi bundan pratik bir netice elde etmeyeceğimize göre..

İnsanlık, gittikçe ilerleyen devreler at-

latmıştır. Vikingler sert, amansız topraklarda yaşıyorlardı. Hayatla savaşabilmek için onlar da sert olmalıydılar. Karanlık ve buzlu memleketlerinden küçük gemileriyle ayrılıp fırtınalarla dövüşerek korsanlık ve yağmacılık ediyorlar, sonra, savaştan baş alabildiklerinde, hayvanlar gibi yemek yiyor, bira içiyorlardı. Zayıfa, hastaya, ihtiyara bu hayatta yer yoktu. Fakat onlar bile şenliklerini yalnız içkiyle kutlamamışlar ve bu merasimlerinde şiire yer vermişlerdi.

Büyük dinlerin yayılmasıyla insanlık, realitelerini değiştirmiş, görünmeyen bir âlem (öbür dünya) uğruna mücadele eden azizlerin maceralarına merak sarmıştı. Dante «Cehennem» inde korkunç ama güzel bir duyguyla ve söyleyişle (hristiyanların cehennemi) ni anlatıyordu.

Rönesans, imandan akla ve insan'a dönlüdüğü çağdı. Bu çağın en güzel eserlerinden biri şu dikkate değer ismi taşıyordu: «Deliliğe methiye».

19 uncu asır Rus romanlarındaki, bir kaatilin ve bir piçin de bizim gibi bir insan olduğunu belirten «merhamet» duygusu ile vikinglerin vahşi şiirlerini mukayese edince insanlığın aldığı mesafeyi hiç de küçümseyemeyiz.

Yaşadığımız devirse başlı başına bir hususiyet arz etmektedir. İnsanlık bütün ilerlemelerine rağmen iki korkunç harp geçirmiştir. Çeşitli insan toplulukları arasındaki müsavatsızlık zihinlerde derin izler bırakmaktadır. Dogmalarına kapanmış dinlere inanç azalmıştır. İnsanlık şaşkın ve mustarip, yaşadığı hayattan emin olmadan, her an karşısında mânasız bir son, korkunç bir yokluk olarak gördüğü «ölümün tehdidi altında» ya kendini «yaşamak» saydığı anlık sevinçlere veya bilgelik (akıllılık) saydığı sonsuz bir kedere koyuveriyor.

Son asrın «garip» sayılan san'at eserleri, hiç bir şekil ihtiva etmeyen resimler, birbiriyle alakası bulunmayan benzetmelerle dolu şiirler işte bu karışık ruh hallerinin eseridir ve realitenin ifadesidir.

Özbilgi ve Tekâmül

Ergün ARIKDAL

İnsan bilgisinin değeri hakkında bir fikir edinmek için, düzenli fikirler zinciri olan, felsefe tarihlerini okumak icabeder. Bilginin oluşu ve imkânları dünyanın, akın ve duyguların (hasselerin) ötesinde bir kudrete sahip olmasıyla çok geniş ve yaygındır. Bilginin hayattan ruha aktarılması olayı, bugünün psikolojisi için çözümlenmesi gerçekten güçlük gösteren bir problemdir.

Felsefe tarihleri iyi incelenirse orada bilgi meselesinin ana tema (mevzu) olduğu kolayca görülür. Bilginin nasıl meydana geldiği, daha doğrusu insan zihninin bilgiye sahip oluş mekanizması hakkında iki ayrı görüş derin izler bırakmıştır: Akılcılık (rationalizme) ismi verilen görüşle, görgücülük (emprisme) görüşü. Birincisi, insan zihninin doğuştan bir takım ilkelere (prensiplere) sahip olduğunu (akıl prensipleri) ikincisi ise bu ilkelerin (prensiplerin) deneyler yoluyla elde edildiğini savunurlar.

Spiritüalizma doktrini ve tanrısal bildiriler, bu iki zıt görüşün en iyi sentezini (terkibini) en yeterli bir tarzda yapmışlardır.

İnsan zihni, hem doğuştan bilgiye, yani ilâhî prensiplerden bir kısmına sahiptir, hem de yetersiz olan görgü ve bilgisini arttırmak için dış dünya ile deneyler yoluyla bilgi almaya mecburdur.

Bu hale göre biz, geçmiş hayatlarımızın ruhumuzda bıraktığı bilgilerle donanmış olarak duygu organlarımızın sezdiği, tanıdığı ve prensiplerini kavramağa çalıştığı madde âlemine, deneyler yapmak için enkarne oluruz (doğarız, geliriz).

Deneyleri de akıl ve duyularımızın (hasselerimizin) yardımıyla başarırız. Analiz (tahlil) ve sentezlerimiz (terkiplerimiz) şuurumuzun genişlemesinde, gerçek bilginin özüne varmakta bize

yardımcıdır. Diğer taraftan, şu açıkça anlaşılmalıdır ki bedenli bir ruh, yalnızca akıl ve duyuları ile kâinatlar boyunca kendi yüceliğini ve güçlülüğünü sağlayacak olan gerçek bilgiyi alamaz. Ona ilâhî yardımlar yapılmaktadır. Bundan başka ruh ve şuurlar arasında da insan beyninin farkına varamadığı, bilgi alışverişleri olmaktadır. Eğer biz ilâhî kanunları; maddenin cevherine ait kanunları, mutlak olarak deneyler yoluyla elde edeceğimizi düşünürsek ve bunun gerçekten kaçınılmaz bir zaruret olduğunu peşin olarak (â priori) kabul edersek, sonsuz defalar dünyaya gelmemiz icabederdi ki bu da tekâmül fikrinin gerçek anlamına zıt ve aykırı düşerdi.

Henüz, insanın ruh ve şuru, gerçek görünüşü ile anlaşılmamış olmasına rağmen, deneysel ruhbilim ve bilhassa spiritüalizma bize geleceğin, pek yakın bir geleceğin içinde bu problemlerin açıklanmasında ve çözümlenmesinde pek büyük imkânlar sağlayacaktır.

Yukarıda sözünü ettiğimiz, doğarken getirdiğimiz bilgilerle deneyler yoluyla elde ettiğimiz, yani dıştan aldığımız bilgiler, ruh-şuur bütünlüğünü meydana getirirler.

Bu bütünlük hali, tekâmülümüzün gerçek amaçlarından biri, belki de birincisidir.

İşte böylece hayatın her anında gerçek bilginin peşinden koşmak ve o bilgilere göre davranışlarımızı düzenlemek, Allahın gerçek bilginin öz vericisi olduğunu sezmeğe çalışmak ve toplumun tekâmülünü, bilgileri insanlardan insanlara aktarmak yoluyla hızlandırmak esas gayedir. Kısacası, öz mânasıyla tekâmül etmek, yüceleşmek, asıl amacımız ve yaratılışımızın hikmetidir.

Dr. RUHSELMAN

Anlatıyor:

CILT 2 SAYI 15 NISAN 1961

Gerçek Tesirler Nelerdir

Dr. Bedri RUHSELMAN

Sevgilisini kaybetmiş bir insanın karşısına, her noktasında o kaybettiği varlığa benzeyen mermerden bir heykelini yapıp koysanız bununla o insanın ıstırabını teskin edebilir misiniz? Elbette hayır.

Biz insanları, varlıkları, dostları neleri ile severiz? Ne yüzlerinin şekilleri, ne bedenlerin biçimleri, ne de kılık ve kıyafetleri insanları birbirlerine bağlamağa kâfi değildir. İnsanları birbirlerine bağlayan, birbirine yaklaştıran, birbirine ısındıran ve birbiriyle sempatische eden, hülâsa birbirini arattıran tek âmîl onların birbirlerine karşı olan aksiyon (tesir) ve reaksiyonlarıdır (karşit tesir). Yani insanlar yaptıkları işlerle, ortaya koydukları eserlerle ve kendilerine vaki tesirlere karşı gösterdikleri mukabil tesirlerle ve bu tesirlerin neticelerinin idrâkiyle kıymetlenirler. Ve varlıklarını da başkalarına karşı ancak böylece kıymetlendirirler. Mermer taş gibi pasif bir insan canlı da olsa nihayet bir taş parçasından daha kıymetli ve makbul olamaz. Bundan çıkan bir netice şudur:

İnsanlar, varlıklar ancak dış âlemden husule getirdikleri tesirlerle ve ortaya koydukları eserlerle sevilirler ve aranırar. Daha doğrusu insanlar ancak eserleriyle başkalarına ve muhitlerine müfit (faydalı) birer varlık olabilirler. Nitekim görünür ve başkalarının işine yarar hiç bir iş yapmadan, devamlı veya devamsız hiç bir eser bırakmadan dünyadan gelip geçmiş olan insanların muhitlerinde husule getirmiş oldukları boşluk da o kadar bariz olarak kendisini gösterir.

Fakat biz bu yazıyı yukardaki fikri tebarüz ettirmek için yazmıyoruz. Bu, hemen hemen herkesçe malûmdur. Biz burada bilhassa başka bir mevzua temas etmek için bu bahsi ele aldık.

İnsanlar arasında umumiyetle itiyat

haline gitmiş bir ruh hali vardır. Ve bir çokları bu haleti ruhiye üzerinde derince durup düşünmeden otomatik olarak onun zebunu olur. Bu otomatizma şudur: İnsanlar kendilerine oradan buradan hücum eden, görünür ve görünmez bir sürü tesir altındadırlar. Ve bu tesir kaynaklarının, yani o tesirleri meydana getiren âmîllerin çoğundan habersizdirler. Daha doğrusu bu kaynaklar, bu âmîller insanların beş duyu organları vasıtasıyla idrâk edilebilecek mahiyet arzetmezler. Bunların yanında birçok tesirler de vardır ki insanlarca bunların kimler tarafından husule getirildikleri malûmdur.

Fakat ne gariptir ki insanlar bu meçhul kaynakların tesirleriyle hemen sık sık karşılaştıkları halde, bu tesirlerin husule getirdikleri neticelerin hususiyet ve evsafı diğer malûm kaynakların tesirlerinininkine nazaran, çok daha mütebariz ve müessir bir durumda bulunmalarına rağmen, bunların âmîllerine kıymet ve ehemmiyet vermezler de âmîlleri görünür ve idrâk edilen tesirlere — evveliklerden çok daha ehemmiyetsiz oldukları halde — hattâ bazan lüzumundan da fazla denecek kadar kıymet verirler. Meselâ, gördüğü ufak bir arı yavrusundan korkarak onun karşısında çırpınıp duran bir kimse ciğerlerini kemirebilecek bir mikrop sürüsünün hücumuna karşı, bildiği hâlde ekseriya lâkayit kalabilir. Halbuki o böcek nihayet onun bir tarafını küçükük iğnesiyle sokar ve biraz acıktan sonra her şey gelip geçer. Buna mukabil, o mikroplar bir defa vücudu istilâ etti mi insanı ekseriya mezara kadar sürükleyebilir.

Keza, insanlar etrafında bulunan diğer insanlarla muamelelerinde daima müevvis (şüpheli), daima müctenip (sakınan) ve sanki onlardan her an bir kötülük gelecekmiş gibi mübalâgalı bir ihtiyatkârlığa lüzum hissettiği halde, etraflarını sarmış

bulunan ve her an kendileriyle serbestçe irtibata geçebilmek fırsatını gözliyen, görünmez bedensiz varlıkların mevcudiyetlerini ve bu varlıkların kendilerine karşı beslenen niyetlerinin keyfiyet ve kemiyeti üzerinde durmayı, akıllarına bile getirmezler ve bu hususta bilirkişilerden gelen açık ikaz ve bilgilere kıymet vermediği düşünmezler. Halbuki bir insanın etrafını saran bedenli varlıkların insan üzerindeki tesirleri ne kadar mühim olur ve bunların bazan iyi, bazan da kötü neticeleri ne kadar o insanın hayatında müessir roller oynarsa, bu görülmeyen bedensiz varlıkların o insan üzerindeki meğul kalan tesirleri de onlardan daha ehemmiyetli olur ve bunların iyi ve kötü neticeleri de o insanın hayatında evvelkilerden daha çok tesirli roller oynar ve devamlı eserler bırakır. Bu ciheti ihmal etmek iyi bir görüş ve sezgi mahsulü sayılamaz. Ve bunun da sebebi yazıma başlarken söylediğim gibi, varlıkların kalıp ve kıyafetlerine değil, eserlerine, yaptıkları, başkaları üzerinde husule getirdikleri işlere ehemmiyet vermelidir, hakikatinin insanlarca anlaşılması ve kabul edilmiş olmamasıdır.

Fakat bu hakikati başka bir bahiste de ele almak lâzım gelir. Bir insanın, günün birinde çok sevdiği birisi ölür. Ve o insan o sevgilisini kaybettiğini sanır. O zaman o, dışarıdan kendisine gelen bütün tesirleri ve bilhassa tesirlerin en hayırlılarını mütemadiyen içine düşmüş olduğu yeis ve keder yüzünden reddeder. Ve bu meyanda

Akşemseddin Rüyasında...

(Baştarafı s. 14 de)

— Haydin buz gibi bir ayran yapın, içine de ekmek doğrayın, yiyelim... dedi. Ayran yapıldı. Ekmek doğrandı. Halka olup çala kaşık ettiler. Ama Akşemseddini değil yemeğe davet eden, hâlâ yüzüne bakan bile olmamıştı. Yemekten sonra sofrada artıklar, kırıntılar kalmıştı. Hacı Bayram :

— Şu kırıntıları ve döküntüleri köpeğin çanağına atıverin dedi. Olup bitenden haberi olmayan Mollalardan biri, hakikaten orada bulunan köpeğin çanağına dök-tü. Köpek kırıntıları yerken, rüyasını ha-

kendisine yaklaşmak isteyen her tatlı ve teselliyetkâr ihtizazları kırar geçer. Fakat asıl acısı şu ki bu arada kendisine ölmediğini, bilâkis daha zinde, daha canlı ve daha şuurlu olarak yaşamakta devam ettiğini o insana bildirmek ve ona sevgisinden teselli buketleri göndermek isteyen ve ölmüş sanılan o sevgilinin kendisine ulaşmak için etrafını saran kudretli ve canlı tesirlerini de, bilmeden ve sırf o tesirlere karşı alâkasızlığı ve kayıtsızlığı yüzünden, kabul edemez ve gerisin geriye gönderir!...

Bu yüzden kendisi de beyhude yere azap ve ıstırap çekip durdu!... Çünkü o insan tekrar ediyorum, tesirlere değil, kalıp ve kıyafetlere itibar edenlerdendir. Halbuki buradaki tesirler kalıp ve kıyafetten değil, kalıp ve kıyafetin sebebi ve illeti olan kalıpsız ve kıyafetsizlikten gelmektedir. Kalıplı ve kıyafetler ise cansız moloz yığınlarına iade edilir. Fakat tesirler, o moloz yığınlarını da canlandıran, harekete getiren tesirler devam eder ve durmadan akar gider. O akışlara tempolarını uydurabilenler için hüsrân, gözyaşı yoktur. Bu tempo-yu kaybedenler ise her dem moloz yığınlarıyla başbaşa kalmanın doğuracağı hüsrân ve inkisarlarla karşı karşıyadırlar.

Unutmıyalım dostlar, her birimiz, her an, her türlü tesirle karşı karşıya bulunuyoruz. Bu tesirlerin görünmeyenlerine ve-receğimiz kıymet, görünenlerine verdiği-miz kıymetten dana büyük olur ve burada daha ihtiyatlı ve dikkatli davranırsak kazançlarımız daha çok olur.

tırhyan Akşemseddin, köpek ihtarının kendisine yapıldığını, kırıntıların kendisine ait olduğunu sezerek hemen köpeğe yaklaştı. Köpek ile beraber kırıntıları ve artıkları bir iştaha ile yemeye başlayınca, Hacı Bayram bu kadar zahmet ve eziyeti kâfi gö-rerek ve ondaki gururun bir hayli kırılmış olduğunu anlıyarak:

— Gel dedi. İlmî batının kapısından, gurur kırıldıktan sonra girilir. İlmî zahir âlimi firavun, ilmî batın ise âlimi melek eyler. Şimdiye kadar sen, firavun elinde Yusuf gibi idin, şimdi Hz. Yusuf olursun... dedi.

Suzan hanım, kocasının ve çocuklarının sağlık ve temizliğine çok dikkat eden, evini zevkle tertibine ilâveten kendisine de sürekli ihtimam gösteren cidden ideal bir aile hanımı idi. O, aile hayatının, kendileri için bir zevk ve huzur yuvası olması için ne mümkünse yapıyordu. Zira, kocasını ve çocuklarını çok seviyordu. Esasen onları mes'ut etmekle bizzat saadet bulacağına da imanı vardı. Gerçekten bu düşüncesinde de haklı idi. Zira, kendisi de böyle bir aile içinde yetişmişti. Bu hayat tecrübesi, onun için hazmedilmiş bir bilgi idi. Başkasının kendisini mes'ut etmesini beklemeğe ne lüzum vardı?.. O, bu saadeti aile içine bizzat getirip yaşatmalı ve örnek olmalı idi. Esasen yuvayı dışı kuş yapardı. Kim terslikten saadet bulmuştu ki o bulacaktı. İşte, Suzan hanım bu hayat telâkkisi ile ekseri günlerini evinde, ev ve çocuklarıyla meşgul olarak geçirdi. O, aile içindeki iş bölümünde kendisine isabet eden vazifeleri yapmakla en akıllıca hareket etmiş olduğundan da emindi. Ondan, kocasının ve çocuklarının bekledikleri de esasen birinci plânda bu değil miydi?

Fakat, Suzan hanımın bir hatası vardı. Ara-sıra çarşı pazara ev ihtiyaçları için çıkardı. Her defasında kendisiyle beraber gitmek isteyen çocuklarını avutmak için masum yalanlar söylerdi. Bazan bir oyuncak veya pasta alacağını, bazan da onlar için sinema bileti almaya gitmekte olduğunu söyler, birtakım vaatlerde bulunurdu. Böylece, onları boş yere ümitlendirirdi. Halbuki işini bitirip avdet edince, mesele- nin içyüzü anlaşılır ve çocuklar aldatıldıkları anlarırdı. İşte o zaman evde bir feriyattır kopardı. Böylece seneler geçti; bir an geldi ki çocuklar artık annelerinin hiçbir sözüne — doğru da olsa — inanma- mıya başladılar. Suzan hanım bu halden çok büyük bir üzüntü duyuyordu. Onlara birçok defalar söz vermişti, fakat sözünü tutmamıştı. Yalan söyleyip aldatmıştı. Halbuki onlara yalanın ayıp olduğunu, kötü bir hareket olduğunu söylüyordu. Çocuklarının yapmamasını istediği bir hareketi, kendisi yapmıştı. Onlara örnek olması lâzımdı, olamamıştı. Bu düşünceler ona büyük bir vicdan azabı veriyordu. Fakat, olan olmuştu, şimdi ne yapmalı idi?!.. Ço-

Çocuğunuzun size olan güvenini kırmak ister misiniz?

M. Ziya KAYSERİLIOĞLU

çocuklarının güvenini yeniden nasıl kazanacaktı?

Uzun, uzun düşündü.. sonra aklına orijinal bir fikir geldi.. Ve derhal tatbikine geçti. Altı yaşındaki küçük kıızı ile dokuz yaşındaki oğlunu, kendilerine çok önemli bir şeyden bahsedeceğini bildirerek yanına çağırdı. Her ikisini şefkatle kucaklayıp öp- tükten sonra karşısına oturtu. Ve söze baş- ladi: «Sevgili çocuklarım, artık her ikiniz de laf anlayacak kadar büyüdünüz. Sizinle bir arkadaş gibi konuşabilirim. Sözlerimi iyi dinleyin. Size, şimdiye kadar çok defa istemiyerek yalan söylemeye mecbur ol- dum. Siz de bana bazan yalan şeyler söy- lediniz. Ben sizinkini çocukluğunuza bağ-ışladım. Artık bundan sonra karşılıklı olarak birbirimize karşı asla yalan söyle- miyeceğimize söz verelim, ne dersiniz?» Annenin bu samimi ve sevgi dolu sözleri, çocukların ruhunda bir yankı bulmakta ge- cikmedi. Çocuklar sevinçle haykırdılar: «Söz veriyoruz.. Söz veriyoruz!» Anne, bü- yük bir bahtiyarlıkla tekrar çocuklarını kucakladıktan sonra, hemen bir kâğıt ve kalem aldı. Ve şu satırları yazdı: «Aşağı- da imzaları bulunan bizler; bundan sonra birbirlerimize karşı bir daha yalan söyle- miyeceğimize, bizleri vareden Tanrı huzu- runda söz veriyoruz.» Suzan hanım, adını ve çocuklarının her birinin adını yanyana yazdı ve imzasını attı. Sonra, oğlu imza- ladi. Kıızı henüz okur yazar olmadığından annesi onun başparmağını bir istampaya bastırdı. «Haydi sen de imzala, baş parma- ğını» dedi. Küçük kıızı da sevinç ve heye- canla parmağını kuvvetle bastı. Bu yazı, oturma odalarının göze çarpan bir yerine asıldı. Ve orada uzun müddet asılı kaldı.

İşte bu merasim ve onu takip eden olaylar, çocukların ruhları üzerinde derin bir tesir bırakmış olacak ki artık, çocukların yalan söylediklerini, annelerinin de onları aldatmış bir daha kimse duy- madı. Ve bu, çocukların bütün hayatları boyunca unutulmaz tatlı bir hatıra olarak kaldı.

Greta Garbo'nun Odasına Seyahat

Psychic Nes, Şubat 4, 1961
Çeviren: Jale GİZER

Mercedes De Acosta'nın «Burada yatan kalp» adlı otobiyografisini (kendi hayat hikâyesini) okumaya başladığınız zaman 10-12 sahife çevirmeden kendinizi pek nadir bulunan ve büyüleyici bir atmosfer içinde hissedersiniz. Ve bu böylece devam eder.

Mercedes sizi elmizden tutar ve kendi benliğini zenginleştirmiş olan sayısız şahsiyetlerle dolu olan hayat yolunda adım adım yürütür.

O, aralarında Rodin ve Picasso'dan tutun, Eleonora Duse ve Ramana Maharshi'ye kadar, büyük bir çok şahsiyetin hususi hayatlarını anlatmaktadır.

Küçük yaşlarında Mercedes De Acosta kendi tâbiri ile bir nevi «Psikolojik sıkıntı krizlerine» düşürmüş; fakat bu hali İspanyol ebeveyni tarafından dikkate alınmamıştı.

Büyüdükçe garip bir hal onda teessüs etti: Hemen daima tahakkuk eden bir çok önsözleri oluyordu ve yakınlarına dair gördüğü haberci rüyalar birkaç gün sonra o rüya ile ilgili şahıslar tarafından aynen yaşanıyordu.

GRETA GARBO İLE KARŞILAŞMA

O, İsveçli yıldızı ilk defa İstanbul'da bir otelde görmüştü. Bunu şöyle anlatıyor: «Hayatımda gördüğüm en büyüleyici güzelliğe sahip kadınlardan birisi ile karşılaştım. Gözleri bana büyük bir huzursuzluk verdi ve onunla konuşmak için tarifsiz bir istek duydum, fakat cesaret edemedim. Üzerimde büyük bir yalnızlık intibayı uyandırdı.»

Sonradan Hollywood'a gelişinden tam üç gün sonra Mercedes Greta ile bir davette tanıştı. Şöyle anlatıyor: «El sıkıştık. Onu bütün hayatım boyunca, daha doğrusu evvelki birçok enkarnasyonlarım da

(önceki dünyaya gelişler) tanıdığımı hissettim.»

Bu tanışmadan büyük bir dostluk doğdu. Mercedes, Greta'ya son derece yakındı. Bir gece rüyasında, Greta'nın bütün parasını yatırdığı bankanın iflâs ettiğini gördü ve Greta'yı parasını çekmesi için ikaz etti; fakat dinlemedi. Aynı rüyayı bir defa daha gördü ve bir hafta sonra banka hakikaten iflâs etti ve Greta bütün parasını kaybetti.

Mercedes: «Bütün hayatım boyunca» diyor, «psşik hâdiseler denilebilecek haller başımdan geçmiştir. Bilhassa Greta ile olan dostluğumda bu psşik kuvvetler daima fevkalâde aktif olmuşlardır. O, İsveçte iken, onun Stokholm'deki odasına birçok defalar ruhi seyahatler yaptığımı eminim. Odasında gördüğüm her şeyi inceden inceye tesbit ettim. Bütün teferruat doğru çıktı.»

Mercedes, Greta'nın seyahate çıktığı zaman vukubulmuş bir başka hâdiseyi de yazıyor. Birdenbire Mercedes'in boynunun dış tarafında bariz bir şişkinlik meydana gelmişti. Şişlik o kadar barizdi ki hizmetçisi Anne bunu görmüş ve ne olduğunu sormuştu. Mercedes de şöyle cevap vermişti: «Miss Garbo'nun boynunda da böyle bir şişkinlik olduğuna; fakat benim boynum şiştiği andan itibaren onunkinin geçtiğine dair içimde çok canlı bir sezgi var. Onun boynundaki şişi ben aldım, artık onda bir şey kalmadı.»

Bunun doğruluğu sonradan anlaşıldı. Çünkü Garbo bir gün boynunun o noktasında bir şişkinlik olduğunu, sonra bunun birdenbire kaybolduğunu söyledi. Bu hâdiselerin zamanını tesbit etmek isteyen arkadaşları Greta'nın boynunun iyileştiği anda Mercedes'inkinin şiştiğini hayretle öğrendiler.

Tesadüfler ve irade Hürriyeti

Feridun TEPEKÖY

TESADÜFÜN MÂNASI

«Tesadüf» deyince neyi anlıyor ve kastediyoruz? Meselâ «Tesadüfen meydana gelmiş bir hâdise» dendiği zaman bununla ne çeşit bir hâdise cinsinden bahsetmek istediğimizi kısaca izah edelim. «Tesadüf» kelimesinin ifadelendirmeye çalıştığı mâna, bizim anlayışımıza göre şuurlu bir müessirin (etkenin) tesir etmesi bahis konusu olmadan, hâdiselerin kör ve maksatsız olarak, yani gelişi güzel, şu veya bu istikamette gelişmesi demektir. Şu halde tesadüfen meydana gelen hâdiselerde en ufak bir maksat ve hedef aramaklığımız boşunadır. Zira tesadüfî hâdiseler âdeta illet - netice bağlarından sanki kurtulmuşcasına, serazad bir oluş halini temsil etmektedirler. «Tesadüfen» keyfine kimse akıl erdiremeyeceğine ve determinizmanın (muayyeniyet, bellilik) kalıpları içinde illetlerin zincirine vurulmayacağına göre hangi istikamette bir yürüyüşe geçeceğini de önceden kestirmeliğimiz imkâsızdır.

Bir tek hâdise üzerinde düşündüklerimizi tatbik etmeye kalkışacak olursak, o zaman acaba durum nasıl olur? Bu takdirde her bir hâdisenin oluş hali tamamiyle tesadüfî olarak kabul edileceğine göre, ne bir maksat, ne de tayin edilmiş bir hedef mevcut olacaktır. Bu tarz hâdiselerden meydana gelecek tesadüfî hâdiseler topluluğundan da büyük bir nizamın doğacağını beklemek belki ihtimaliyet hesapları mütehasıslarınca mümkün sayılabilirse de hakikatte tam bir keşmekeş halinin doğmasına sebep olacağı şüphesizdir. Keşmekeş olmayacağını iddia etmek müşahadelerimizden verdiği bilgilere aykırı düşer.

Kâinatta husule gelmiş ve gelecek olan hâdiseleri tamamiyle tesadüflere bağlayacak ve kâinatın mevcut nizamını tesadüflerle izah etmeye çalışacak olursak, bu zoraki gayretimiz bizi büyük ve ciddi zorluklarla ve hattâ imkânsızlıklarla karşı karşıya getirir.

Müşahede etmekte olduğumuz her çe-

şit fizik, şimik, biyolojik ve astronomik hâdisede ve diğer her sahada büyük bir ilâhî nizamın mevcudiyetini açıkça görmekteyiz.

Bir tavla zarının atılmasıyla hangi yüzünün yukarıya geleceğini önceden tayin edemeyişimize ve her atışımızda da başka rakamların sanki keyfî bir şekilde çıkmakta olmasına bakarak bu ve bunun gibi bütün hâdiselerin tesadüfî olduklarına karar veririz. Hakikati halde zarın altı yüzünden hangisinin yukarı geleceği önceden tamamiyle ve kat'î olarak tesbit ve tayin edilebilir ki bu da bize muayyeniyetin mevcudiyetini açık bir şekilde gösterir. Tesadüfî hâdise ve hareketlerin mevcudiyeti ancak bilgisizliğimizin ve cehlimizin neticesidir. Bilgi ışığının huzmesi altında tesadüfün maskesi âdeta erir, yok olur, onun arkasından determinizmin (belliliğin) çehresi her hâdiseye hâkim bir eda ile yükseilir.

HÂDİSELER TESADÜFİ OLSAYDI

Şayet bir tek hâdisenin veya hareketin oluş halini tesadüfî olarak kabul edecek olursak, bu takdirde o tesadüfî hâdiseden doğacak hâdiseler zincirinin sonsuzluklar içindeki yayılışını da tesadüfî olarak kabul etmemiz icap ederdi ki, o zaman müşahede etmekte olduğumuz mevcut nizamın da bulunmaması lâzım gelirdi. Bu basit düşünceden hareketle kâinat hâdiselerinin en basitinde bile bir muayyeniyetin (belliliğin) mevcut bulunduğu neticesini çıkarmamız gayet kolaydır.

Zira kâinat bir kaos (başboş hâdiselerin doldurduğu bir âlem, felâketler; kazalar meşheri) halini temsil etmekten çok uzak olup, büyük bir nizamın mevcudiyetini bütün görünüş ve akışıyla terennüm etmektedir.

İktisap ettiğimiz bilgilerin kifayetsizliği sebebiyle hâdiselerin illetlerini ve maksatlarını tam mânasiyle görebilmekten çok uzaklarda bulunuşumuzdan dolayı, bizler bu acizliğimizi idrak etmeden hâdi-

selerin tesadüfiliğine hükmetmek hatasına düşüyoruz. Fakat bilgisizliğimizin veya idraksizliğimizin bir ifadesi olan bu hükmümüz ile iliyet prensibinin bir vahimeden ibaret olduğunu iddia edemeyiz.

İRADE HÜRRIYETİ VE NİZAM

Aynı tarzda irade hürriyetimizin de tam bir serbestiyeye sahip olmasının icap ettiğini iddiaya kalkışamayız. Eğer irademiz tam mânasıyla hürriyete sahip bulunsaydı, bu takdirde hiç bir müessirin tesirine maruz kalmadan mutlak bir serbestiyet içinde gelişi güzel ve keyfi olarak, maksatsız ve hedefsiz, her istikamette şu veya bu şekilde karar verebilmemiz icap ederdi. Ve bu hal de bizim tam mânasıyla tesadüfler keşmekeşinin ortasına yuvarlanmamıza sebep olurdu. Şu halde irade hürriyetimiz, içinde bulunduğumuz, tekâmül plânının icap ve şartlarına tâbi olarak hudutlandırılmış ve istikametlendirilmiştir. Bu tahdit edilmiş hali, liyakatin artışı ile azalır ve böylece irademiz daha geniş bir hürriyete kavusmaya namzet bir durum iktisap etmez. Diğer taraftan ilâhî adalet, mes'uliyet, suç, ıstırap çekmek ve tekâmül gibi hususlar şahsın hürriyetine sahip olmasını zarurî kılar. Halbuki irademize bildiğimiz veya bilmediğimiz sonsuz faktörler tesir etmektedir. İrademizin vereceği şu veya bu yöndeki karara bu faktörler bir dereceye kadar müessir olabilmektedir. Bu hakikati hiç kimse inkâra kalkışamaz.

MÜDAHALELER HUDUTLU VE MAKSATLI

Fakat bu yoldaki düşüncemizi ifrata vardıracak olursak o zaman irademizin serbestiyeti tehlikeye düşmüş bulunur. Fîlhakika mevcut farzettığımız a, b, c,... t gibi belirli faktörlerin tesiriyle verilecek karar — böyle bir düşünceye göre — muayyendir ve bir tektir. Bu muayyen karardan başka türlüünü vermek imkânsızdır. O takdirde irade hürriyeti diye ortada bir şey kalmaz ve dolayısıyla irademiz determinizmin mekanik bir robotu haline irca edilmiş olur. Haddi zatında hal hiç de böyle değildir. Burada mevcut ince nüansın farkına varabilmek için şöyle düşünelim: evvelâ irademizin verebileceği kararların şekli üzerine mevcut faktörlerin tesirini kabul etmekle işe başlayalım. Burada iradenin hakikî hürriyeti, bütün faktörlerin müessiriyeti altında, muayyen bir istikamete sürükleyici tesirlere rağmen on-

lara boyun eğmeden şu veya bu istikameti seçmesi halinde kendini hissettirmektedir. Yani her türlü tesirlere rağmen onların mevcudiyetini hesaba katmakla beraber vereceği karar üzerinde kendi hükümlerine halel getirmeden serbestçe harekete geçebilmesi, irademizin hürriyet sahasını bize göstermektedir. Fakat burada, mevzuu bahsettiğimiz hürriyeti, tesadüfi bir karaktere sahip, başı boş, gelişi güzel bir davranış olarak kabul edemeyiz. O zaman kâinat nizamından bahsetmemizin bir mânası kalmaz ve mevcut kâinat nizamı bir vehimden ibaret olurdu. Şu halde irademizin hürriyeti yoktur mu diyeceğiz? Hayır. İrademizin hür olması lâzımdır. Ve bu hürriyet mevcuttur. İnsanların iradelerinin hür oluşu, onların bu dünya plânı içinde tekâmül edebilmelerini sağlayabilmeleri için Tanrının bahşeylediği sonsuz lütuflardan birisidir.

İrade hürriyetimizi tesadüfiyet çerçevesinden uzaklaştırın ve muayyen bir istikamete tevcih eden çok mühim bir âmil daha mevcuttur. Biz insanlar bu âmillin vazifesi hür iradenin vereceği kararların, varlığın tekâmülüne ve umumi kâinat nizamına uygun düşmesini temin etmektir. Bu müessir ilâhî irade kanunlarının bir tecellisi, ilâhî muradın bir tezahürüdür.

İşte bu ilâhî nizamın tahakkukuna hizmet eden müessir, her türlü hareketin ve o hareketi temin eden karar ve fikirlerin, kısacası her türlü hâdisenin oluş ve akış istikametini daima ve mutlaka ilâhî, âlemşümül nizamına uygun düşmesini temin edecek tarzda tesir eder. Bu hal irade hürriyetimizin mukadderi olduğu kadar, bütün kâinat varlıklarının tâbi olmaya mecbur buldukları mukadderlerinin de en mühim bir cephesini bize göstermektedir.

Öz olarak :

a — İrade hürriyetimiz liyakatimizin derecesiyle hudutlandırılmıştır. b — Hür irademizin vereceği kararlarda tesadüflerin kör yürüyüşü yoktur. c — Hür irademizin vereceği her türlü kararda muayyen bir mâna ve maksat mevcuttur. d — Hür iradenin vereceği her türlü karar, ilâhî nizamın içindedir ve o nizamın tahakkukuna bilerek veya bilmeyerek hizmet etmektedir. e — Varlıkların irade hürriyetleri ne kadar büyürse büyüsün, verecekleri kararla hiç bir zaman ilâhî muradın ve iradenin dışına çıkmak kudret ve liyakatini iktisap edemezler.

Başımız Niçin Ağırır

Baş ağrısı çeken binlerce kişi, baş ağrısını başka bir hayat tarzına girme emri olarak kabul etmek suretiyle bu dertten kurtulmuşlardır.

Yazan: Lin Root, Readers Digest

Çeviren: S. HURİ

BAŞAĞRISININ SEBEPLERİ

Sık sık tekerrür eden başağrılarından muztarip onbeş milyon Amerikalı arasında iseniz, bu başağrılarınızı astigmatizmden (bir görme bozukluğu) tutunuz da alçak barometre tazyikine varıncıya kadar türlü türlü sebeplere hamletmişsinizdir. «Dün gece geç vakitlere kadar okumama-lydım veya dikiş dikmemeliydim.» Yahut «Şu istakoz salatasını ne demeye yedim sanki?» Ya da «Keşke müshil almağı ihmal etmeseydim!» Bu, ekseriyetle asılsız olan sebepler başağrısı çekenlerce makul gibi görünür; bazıları için de beyin tümörü gibi daha derin bir korkuyu rahatça mas-keler. Ancak mütehassıslar, şimdi hemen hemen bütün müzmin başağrılarının, baş-taki kan damarlarının genişlemiş olmasın-dan, ya adele tazyikinin tesirinden, yahut da her ikisinin birden vaki **tesirleri** olma-dan da ileri geldiği kanaatindedirler.

Ekseri başağruları, heyecanı veya fiz-yolojik tazyike karşı vücut reaksiyonunun bir kısmıdır. Bunun idaresi ise, mühim de-recede sizin elinizdedir. Tekerrür eden baş-ağrılarının çoğunun sebebine dair yapılan araştırmalarda Cornell Üniversitesi Tıp Fakültesi Profesörlerinden Dr. Harold G. Wolff'un eseri büyük ehemmiyet arz-etmektedir. Başağrısı araştırmaları üzerinde çalışın öncüler sıfatıyla Dr. Wolff ve ar-kadaşları — ki bunlarla işbirliği yapan hastaların rolü de küçümsenemez — me-saha memurları gibi, baştaki ağrı sahala-rını işaret ederek böldüler ve istedikleri şe-kilde ya bir başağrısı husule getirdiler, yahut başağrısını azalttılar. Kafatası inti-zamsızlıkları için yapılan ameliyatlarda hastalar, beyin aralıklarına ufak balonla-rın konulup şişirilmesine, elektrik tenbih-

leri yapılmasına ve kan damarlarının ve beynin muhtelif yerlerinin el ile idare edilmesine müsaade etmiş, sonra da bunun han-gi yerlerde ne gibi duygular husule getir-diğini anlatmışlardır.

Bundan sonra Dr. Wolff, kimyevi cep-heye dönüyor. Gönüllü kimselere kan da-marlarını genişletici ilâçlar zerkederek ağ-rı olmıyan muntakalarda başağrısı ihdas ediliyor. Dr. Wolff, eserinde şu neticeye varıyor: Tabiat ta başağrılarını aynı şe-kilde yapmaktadır; kan hücum etmiş göz-lerde gördüğünüz kan damarı genişleme-siyle, şişmiş burun kanalları ve şakakta kabarık duran şişmiş arterler (damarlar) vasıtasıyla.

Çok geniş tetkiklere istinat ederek Dr. Wolff: «Adet bakımından, tümörler, intan-lar (ateşli hastalıklar), gözdeki bünyevi bozukluklar ve kafa içindeki hava boşluk-ları, başağruları sebeplerinde az yer isgal etmektedirler. Rastgele seçilmiş yüz tane en şiddetli başağrısı vakalarından üç veya daha az vak'a bu grubun içindedir.» diyor. Geriye kalanların hepsi kan damarları ile (vasküler) alâkadardır. Dr. Wolff, vaskü-ler (damarlara bağlı) başağrılarının cüz'i bir kısmının müsebbibi, damarlardaki yük-sek tansiyon, beyinde damar katılığı veşa-ir uzvi bozukluklardır; **YÜZDE DOKSANI** ise, **HEYECANİ TAZYIKTEN** ileri gel-mektedir.» diyor. Dr. Wolff hastalara, he-yecan ateşini tutuşturacak kav tesirini ya-pın tatsız mevzular vermek suretiyle baş-ağrılarını şiddetlendirmiş ve klinik bakı-mından kan damarlarının genişlemesine sebep olmuştur. **Bu da açıkça, başağrılarını müsebbibi sizsiniz demek oluyor.**

YARIM BAŞAĞRISI

Başağrısı sahasında en kötü işkence,

MİGREN, yani yarım baş ağrısıdır. Buna eski Yunanlılar «Hemi krania» yani «yarım baş» demişler; çünkü ağrı başın yalnız bir tarafındadır ve ekseriyetle gözden şua halinde yayılır. Migren kan damarları ile alâkalı üç safha arzeder: 1 — Sıkma veya büzme hissi; bu, hafif uyuşukluktan veya karıncalanmaktan başlayıp «uçan yıldız» ve kör noktalar görmeye kadar varır ve ikaz alâmetleridir. 2 — Genişleme safhası; bu, zonklamalı baş ağrısını tevhit eder ve ekseriyetle kabızlık, kusmalar ve ürpermeler husule getirir. 3 — Son olarak, damar cidarlarına dolan bir **mayi sızıntısı**, bu **cidarları katılaştırır**, boru gibi bir hale getirir ve ağrıtır; bu nevi ağrı devamlı olur, bazan saatlerle, bazan da günlerce devam eder.

Araştırmalardan anlaşıldığına göre yarım baş ağrısı, bilhassa münevver ve zeki kimseleri sever. Mayo Kliniği emekli tıp müşaviri Dr. Walter C. Alvarez bu nevi ağrıdan «baş ağrılarının efendi sınıfı» diye bahseder. Sonra, migrenden muztarip tipleri, «herseyin tam intizam içinde ve dakikası dakikasına olmasını istiyen intizamperverler» diye anlatır. Yarım baş ağrısı irsi bir istidattır, ekseriyetle muhit ile sebatkârlık, titizlik ve intizamlılık gibi meziyetler de bunu takviye eder.

ADİ BAŞAĞRISI

Günlük hayat gerginliğinden ileri gelen baş ağrıları, migren'in arzettiği araz topluluklarının zıddına, ekseriyetle ya ense kökünden, yahut da kafatasının dibinden başlar. Herhangi bir bölgede basın arka, ön veya yanlarında toplanmak, hattâ başı mengene gibi sarmak üzere yayılır. Bu baş ağrısı, ekseriyetle duruş vaziyetinin gerginliğinden hasil olur. Muhasebeciler, stenografılar, daktilolar ve öğrenciler kitapları veya yazıları üzerine uzun zaman eğilirler. Keza arabaya kullananlar, direksiyonda uzun mesafeleri katederken gözlerini dikkatle yola dikerler. Gerçi insan kendisi bunun farkında olmaz ama, baş ve ispasmoz (spasmi) geçirir. Böyle devamlı kasılma kan damarlarının ve bu damarların sinir şebekesinin de kasılmasını intaç eder. Kan deveranın eksilmesi, adele spasminin verdiği ağrıyı artırır. Ve baş ağrısı başlar.

Gerginlikten mütevellit baş ağrısı as-

lında tamamen fizikî olsa gerek. Peki ama neden Seniha'nın başı ağrıyor da Nezihe'ninki ağrımıyor? Yahut da Ali'nin başı ağrıyor da Mehmet'ininki ağrımıyor?.. Çünkü gergin âsâplı olanlar, kasılmış sinir ve adelerle rakamların, stenografi sahifelelerinin, ev işinin ve önlerindeki yolun üstüne atılırlar. New-York Montefiore Hastahanesinin onbeş senelik Baş ağrısı Araştırma Birliği kurucusu Dr. Arnold P. Friedman'ın dediği gibi, «Bir insanın yürüyüş tarzı (omuzları ve enseyi kamburlaşmış halde) ya da konuşuşu (başı öne doğru uzanmış, yahut bir yana dimdik eğilmiş olarak) yahut ta uyuyuşu (tostoparlık kıvrılmış olarak), şahsiyetindeki ruhi ve heyecanlı gerginliği ortaya koyar. Bu suretle, ister gerginliğin meydana getirdiği baş ağrısı, ister migren olsun, hâdisedeki suçlu aynıdır: **HEYECANİ GERGINLİK**. Baş ağrılarının «adı bahçe» adı verilen cinsinin kökleri belki de fizikî sebeplerde aranabilir. Açlık, bitkinlik, göz yorgunluğu veya kamaşması, fena havalandırma şartları, içki mahmurluğu gibi.. Bununla beraber, **ekseriyetle baş ağrısı, bedeni rahatsızlıkla heyecanlı gerginliğin birleşmesinden hasil olur**. Fazla kuvvetli ışık, bir insanda baş ağrısı şeklinde reaksiyon yapar; bir başkası ise, o ışığa alışır. İçkiden bir insanın başı ağrır. Belki bu bir suç hissinden, ya da arkadaşlarıyla arasında olan bir gerginlik sebebindendir; bir başkası ertesi sabah kafası uyanık, gözleri berrak olarak işinin başına gider. Alkol, kan damarlarının açılmasına sebep olur, bu tesir geçtikten sonra mahmurluk iyi gibi görünürken, asıl farkı ekseriyetle psikolojik (ruhi) yaratılış tayin eder.

TEDAVİ

Hekime gelince, bugünün baş ağrısı tedavisi; birisi kısa, diğeri uzun vadeli olmak üzere iki kısma ayrılır: Kısa vadeli, her baş ağrısı nöbetinin ayrı ayrı tedavisi; uzun vadeli ise, nöbetlerin tekerrürünü ve şiddetini azaltmaktır.

Yarım baş ağrılarında her nöbet tuttuğu zaman en tesirli tedavi, ergot müstaklamlarından biri ve kan damarlarını büzücü kuvvetli ilaçtır. Bu; kan damarlarının düz adalelerine tesir eder ve nabız atışını ek-siltir.

(Devamı S. 32 de)

Başınız niçin ağrır

(Baştarafı S. 31 de)

Gerginlikten mütevellit başağrılarında, bir nöbetin tedavisi için büzülmüş adaleleri gevsetme ve ağrı duyma hissini azaltma şekline başvurulmaktadır.

İlaç ve fiziki tedavi başağrısı nöbetini geçirir veya kontrol altına alır. Ama hekimlerin asıl gayesi, hastanın bu başağrısını dâvete, bilmeden nasıl sebep olduğunu hastanın keşfetmesine yardımcıdır. Burada mühim olan unsur, hekimle hasta arasındaki münasebettir. Hasta, doktoru ile müşküllerini konuşmak suretiyle, kendisinde bu gerginliği tevhit eden hâl ve keyfiyetleri daha iyi anlayabilir. **Binlerce hasta, bir kere, başağrısını kendi hayatlarında bir «Dur ve vazgeç» emri diye kabullenmeğe başlayıp bu emre itaat eder etmez rahata kavuşmuşlardır.** Bu, şu demek midir ki ağrıdan kurtulmak için insan, hayatın tamamıyetine arkasını çevirip muayyen hudutlar içinde yaşamalı? Hayır, böyle şey yoktur. Davranışınızın sebep ve neticesini öğrendiğiniz zaman, boşuna enerji sarfetmekten vazgeçersiniz. Bir meslek kadınının dediği gibi, «Bir kere hudutlarınızı çizdiniz mi, imkânlarınız genişlemeğe başlar. Ve bakarsınız ki kendinizi kontrol edebildiğiniz için tahmininizden daha fazla işler yapabiliyorsunuz.» Dr. Wolff ile Cornell Üniversitesi Tıp Fakültesindeki arkadaşı Dr. Robert M. Marcussen, «Başağrılarını nasıl iyi edilir?» diye adlandırdıkları bir plân çizip birkaç temel kaide koymuşlardır. Başlıca teklifleri şunlardır:

1 — Günlük işlerde ufak tefek teferuat için telaşlanmamayı öğrenin.

2 — Herkesin hayatında kendini yorgun ve sınırlı hissettiği günler vardır. Böyle zamanlarda, enerjik ve dinç olduğunuz günler gibi, kendinizi zorlamanızın neticesi bitkinlik, tazyik ve başağrısı olur.

3 — Mümkün mertebe, lüzumsuz, faydasız endişelerden sakının.

4 — Eğer sık sık kızılıyorsanız, endişe ve hayal sükutu hissediyorsanız, ölçülerinizi tādil ediniz. Elde edebileceğiniz ve elinizden gelebilecek işlerden memnun olmanız çok mühimdir.

Hâsılı, makul bir yaşama tarzında, bütün başağrıları bize faydalı birer ders olabilir.

Fedakârlık ve Vazife

(Baştarafı S. 19 da)

varlığın tekâmülünde hissesi ve rolü vardır. Meselâ insanın kanı içinde bir takım kürecikler mevcuttur. Bu kürecikler yan yana gelerek bünyesinde buldukları insanın yaşama kudretini tanzim ederler. Kâinatı da böyle bir deveren sistemine benzetebilirsiniz. İçinden alacağınız veya yaşamasına engel olacağınız (yani kendisine hizmet etmiyeceğiniz) her kürecik kendi çapında o bünyede bir tahribat yapar. Ve bir çöküntü meydana getirir. O yardım görmezse, gösterilen yardım bir fedakârlık sayılırsa bu suretle kâinatın bünyesinde bir karşıklık meydana gelir.

İLÂHÎ NİZAM

Halbuki ilâhî nizam çöküntüsüz ve mükemmel olacaktır. Ve hiçbir bakımdan eksigi bulunmayacaktır. Bu ilâhî bir iradedir. Onun için, her zerrenin, bir gaye mahsulü olduğunu bilmek lâzımdır.

Hiç bir şey kıymetsiz değildir. Ve her şeyin kıymeti ancak birbirine nispetlidir. Kâinatlarda mevcut olan her zerrenin muazzam bir gayesi olduğunu hiç bir zaman unutmayınız. **Kendi varlığınızın bilmediğiniz, görmediğiniz, güneş manzumesinin dahi haberdar olmadığı muhteşem âlemlerin tekâmülünde pek büyük rolü olduğunu unutmayınız.** Bu kâinatlar bütün ecramile, bütün teferuatıyla, bütün sistem, kanun ve mevcudatıyla, hülâsa bütün muhteviyatıyla sizin ve yalnız sizin varlığınıza ve tekâmülünüze hizmet için yaratılmıştır. Onların var olmalarının sebebi sizsiniz.

Onlar sizin için, siz de onlar içinisiniz. Bu muazzam hudut içinde seyretmekte devam ettiğiniz müddetçe her taraf sizindir. Halbuki siz servetinizi, elinizdeki maden veya kâğıt parçalarıyla ölgecek kadar insan karakteri arzetmektesiniz. Ve günün birinde bunları bırakarak, başka bir âleme intikal edeceğinizi unutarak taş parçalarına sınıksı sarılırsınız. Ve gene bunlara sahip olmadığınız zaman Tanrıyı itham ve kendinizi bedhat edersiniz. Gözlerinizi gökyüzüne çevirerek bu astronomik kâinatın yaradılış gayesini hiç düşünmek istemezsiniz. Gördüğünüz, görmediğiniz âlemlerde, sonsuz nimetler içinde yaşayacağınızı, yükseleceğinizi hatırmızdan bile geçirmezsiniz.

Sayın Yılmaz Savaşer - Kayseri

Yaptığımız celselerden sonra sizde bir hassasiyet hasıl olduğunu, ders çalışırken ve okurken âniden irtibata geçtiğinizi söylüyorsunuz. Bu hâdiselerden korkuyorsunuz. Evvelâ gayesiz ve bu mevzuda kâfi derecede bilgi sahibi olmadan tecrübeye geçmemiz doğru değildi. Tecrübeler devamınızdaki faydalı bulmuyoruz. Ama korkmanıza da mahal yok. İnsanlar daima hâmi varlıkların himayesi altındadır. Bu tesirlerden kurtulmak için onları kuvvetli olarak istememeniz ve dua etmeniz kâfidir. İlerde lüzum ederse medyomluğunuzun gelişmesi için karşınıza bir yardımcı çıkarılır. Siz RUH ve MADDE'yi okuyarak bilgilerinizi arttırmaya devam ediniz. Selâm ve sevgilerimizle.

Sayın Hayati Çelebi - Ankara

Telepati ve psikometri bir arada çalışılabilir. Fakat en iyisi önce telepatide ilerledikten sonra psikometriye başlamaktır. Psikometri hakkında gelecek sayımızda arzunuz üzerine biraz daha izahat vereceğiz. Yalnız lütfen bu hususta öğrenmek istediklerinizi sorular halinde bize bildirerek yardım etmenizi rica ederiz. Selâm ve sevgilerimizle.

Sayın Y. Sönnetçiöglü - Ankara

1 — Evet, her ruh dünyaya gelirken koruyucu varlıkların yardımıyla hayat planını hazırlar. Verdiğiniz misâlde şahsın hayat planı Yükset Ticaret tahsili yapmak imiş. Müziğe olan istidadı ve meyli geçmiş hayatında o yöndeki çalışmalarından kalma olabilir ve bu hayatta tekrar müzisyen olması lüzumsuzdur. Lüzumlu olsaydı mutlaka gerçekleşirdi.

2 — Teşevvüş devresinden kurtulan ruhlar geçmiş hayatlarını unutmazlar, yalnız dünyadaki huy ve davranışlarını terkederler. Bilâkis geçmiş hayatlarını daha canlı olarak hatırlarlar.

3 — «İçinizden gelen sese uyunuz» deniyor, ya bu ses ruhun gerçek sesi değilse, bunu nasıl anlıyacağız diyorsunuz. İnsanın içinden iki ses gelir: Nefsin, dünya arzularının sesi ve bir de vicdanın sesi, Nefsin sesi şahsı daima havaiyata, eğlenceye ve tenbelliklere doğru iterken, vicdanın sesi onu tekâmüle, iyiliklere, yüksekliklere çeker. Yani birisi diğergâmdır, egoisttir; diğeri ise diğergâmdır.

4 — Ruh ve Madde'nin dinsel kavramların neospiritüalizmaya göre izahını yapmasını ve onlarda kastedilen mânaları açıklamasını istiyorsunuz. Bu ayrı bir ihtiras işidir ve bizim selâhiyetimizin dışındadır. Selâm ve sevgilerimizle.

Sayın E. T. - İzmir

Diyorsunuz ki: «Ruhu, bedende mevcut organların müşterek faaliyetinden doğan görünmez bir kudret olarak tasavvur ediyorum. Beden ötesi yaşamayıp son bulacağına inanıyorum.» Bedendeki organların müşterek, düzenli ve belli bir gayeye doğru faaliyet gösterebilmesi için onları sevk ve idare eden şuurlu bir kudretin başlangıçta bulunması icap etmez mi? Organların çalışmasından doğan kudret, organlara hâkim olabilecek bir üstünlüğe sahip olamaz. Bir motörün çalışmasından doğan kudret motörü veya otomobili yürütür. Ama otomobili sevk ve idare eden şuurlu, idrakli kudret, yani şoför olmazsa otomobil ne işleyebilir, ne de maksath bir iş yapabilir, değil mi? Ruhların çoğalmasını, hücre çoğalması veya insanların üremesi gibi düşünmeyiniz. Ruhlar üremez. Başlangıçta tanrı tarafından yoktan var edilmişlerdir. Ondan sonra nebat ve hayvan safhalarından geçerek insan safhasına gelirler. Yani insan ruhlarının çoğalması böyle olur. Ruhî olayları ise şuuraltı ile izah etmemiz imkânsızdır. Şuuraltı nedir, önce bunu düşününüz. Selâm ve sevgilerimizle.

Düşünceler ve Telepati

Psychic Obsever'den
Çeviren: Erdoğan YÖNEL

Radyo, televizyon, radar kâinatın bir takım görünmeyen kuvvetlerini ortaya koymuş bulunuyor. Bu kuvvetler daima mevcut idi; fakat geçmiş devirler zarfında insanların bilgisine kapalı kalmışlardır. İnsanla alâkalı, bunlardan daha da anlaşılması güç başka ihtizazlar (1) (titreşimler) mevcut ise de bunları radyo zapt ve tesbit edememektedir. Bununla beraber beden hasselerinin (duygu organları) hududu dışına uzanan, görünmeyen âlemler arasında devamlı faaliyette bulunan kuvvetli ruhî tesirler vardır.

Her fert, beş penceresi, yani beş hassesi (duygusu) olan ten kafesinin içinde bir mahpustur. İnsanın bir de sezgi şeklinde ve herkeste farklı derecede aralıklı olan altıncı penceresi vardır. Bu altıncı pencere insanlarda yavaş yavaş gelişmekte ve ışığını kaba maddeler arasından süzülüp gelen tesirden almaktadır. Göz ancak saniyede trilyon süratindeki ihtizazları yakalamaya muktedirdir. Kulak saniyede bin süratindeki ihtizazları alır. Dokunma, tatma ve koku alma duyguları, bazı cisimler hakkındaki vasıfları açıklarken, cisimlerin bazı titreşimlerini de alamazlar.

Bazı hayvanların ten kafeslerindeki pencereler, insanlardakinden biraz daha genişçedir. İnsanların hissetme organlarının farkedemeyeceği ihtizazları duyarlar. Bir köpeğin, insan kulağının farkedemeyeceği kadar yüksek notalı bir düdük icat eden sahibinin çaldığı bu düdüğün sesini duyduğu ve çağrıya itaat ettiği müşahede edilmiş bir vakiadır. Bunun gibi, insan gözünün göremediği ultra-viyole ışınlar da vardır. Şu da iyi bilinen bir hakikattir ki, hayvanlar, fizik bünyeye sahip olmayan ve insana benzeyen veya benzemiyen varlıkların mevcudiyetinden haberdardır. Kip-

(1) **Burdaki titreşimler, dünyamızdaki fizik titreşimlerden farklıdır. Ondan dolayı bunlara «Ruhî Tesirler» demek daha doğrudur.**

ling'in «Phantom Rickshow» ında zikrettiği gibi görünmeyen varlıklara karşı atlar korku izhar etmekte, köpekler ise görünmeyen varlıkların mevcudiyetini açıklayan acayip hareketler yapmaktadırlar.

Gözle görünmeyen âlemlerde insanî tesirlerin yanısıra diğer bazı hayati titreşimler daha vardır ki bunların insan hayatı üzerinde çok mühim tesirleri olur. Daima şunu hatırdta tutmak lâzımdır: **Görünmeyen tesirler görünen tesirlerden daha önemlidir. Çünkü görünmeyenler, görünenlerin menşeidir ve nüvesidir. Burada kaba maddî dünyanın keşif şartlarında bunları görme kabiliyetimizi kaybetmiş haldeyiz.**

Bir mimarın bir ev plânını çizdiği gibi insanların iç hayatları da dış âlemlerini inşa eder. Arzularla kesafet kazanan düşünce, neticede kendisini fizik plânlarda maddeleşmiş olarak bulur. Fizik dünyadaki her başarı, başarının dimağındaki düşünce ve ideallerinin en son billürleşme halidir. İcatlar, gerçekleşmezden önce evvelâ zihinde tasarlanmıştır. Güzel sanatlar, edebiyat ve müzik kompozisyonları, dış dünyada vücut bulmadan önce hep zihinde tasarlanmıştır. Yıllarca devam ettirilen bazı düşünceler sıhhat, kuvvet ve servet, diğerleri ise hastalık, zafiyet ve sefâlet getirmektedir. Düşüncelerin maddeleşmesi hakikati, bunların sadece sahiplerine değil, fakat daha öteye giderek başkalarına da tesir edebildiğini ispat etmektedir. Bir düşünce karşısındakinde ya aynı cinsten bir düşünce uyandırır veya hiç bir alâka bulamaz. Bu takdirde, Avustralya yerlilerinin avlanırken kullandıkları «Boomerang» isimli silâh gibi sahibine geri döner. Mahiyetine göre de iyi yahut kötü tesirlerle tekrar yaratıcısına gelir. Düşüncelerin yeryüzünün jeolojik, hayvan ve nebat neveleri kadar çeşitleri ve enteresan şekilleri vardır. İyi düşünceler güzel şekil ve renklerle, kötü düşünceler çirkin şekiller, koyu, çamurumsu renklerle ifade edilmiştir.

Çiçekler Anlar

Psychic Observer, Ocak, 1961, Enid Smith
Çeviren: Jale GIZER

Birkaç gün önce, bedensiz varlıklardan Luther Burbank şöyle söylemişti: «Çiçekler sevildiklerini bilir ve tıpkı bir çocuk gibi bu sevgiye, ihtimama ve kendileri için yapılan dualara cevap verirler. Onların zekâları vardır. Bu zekâ bizimkiler derecesinde yüksek değilse de yine onlar bizim mevcudiyetimizden ve kendilerine karşı davranış tarzımızdan haberdardırlar. Hayat süreleri kısa olmakla beraber hayatımıza tabiatın güzelliğini ve ilâhî konular hakkında daha büyük bir anlayışı getirirler.»

Ruh dünyasındaki büyük bedensiz dostumdan yeni filizlenmiş sabah sefası (Morning Glory) çiçeğimi geliştirmek için yardım etmesini istediğim zaman bunu kabul etti ve bende liyakat gördüğü için bana yardım edeceğini vadetti. 24 saat içinde çiçeğim 12 pus (30 cm.) boy atmıştı ve Mr. Burbank'ın benimle konuştuğu gündenbergi mucizevi bir sür'atle büyümeğe devam etmektedir. Bu inkişafı takip edenler hayretler içinde kalıyorlar.

Nebatlar bedensiz varlıklardan, onların alâka ve dualarından tesir alırlar. Nebatlar üzerinde laboratuvar tecrübeleri yapmakta olan bir kadın dünyadan ayrılmış olan anne ve babasından çiçeklerine duaları ile yardım etmelerini rica etmişti. Bundan sonra çiçeklerde harikulâde bir gelişme başladı, öyle ki bunu tek başına asla yapamazdı.

Bu satırları okuyan pek çok kimse, bilhassa «Yeşil Parmaklı» tâbir edilen, yani çiçekler üzerinde bariz müsbet tesire sahip olanlar, çiçeklerin lisani halleriyle insanlara olan yakınlıklarını ve verdikleri teselliye pekâlâ bilirler. Bir çokları fark ederler ki çiçek ve umumiyetle nebat hayatında zekâ vardır. Bazı kimseler bu zekâ hakkında şüphe gösterebilirler. Biz, hayatın bütün bölümlerine — Beden, zekâ ve ruh gibi — ilham veren, nüfuzu nazar kazandıran ağaç ve nebatat hakkında nail olduğunuz bilgileri sizlerle paylaşmaktan saadet duyacağız.

Görünüşte, nebatların sahip buldukları altıncı hislerini, insanlardan çok daha iyi şekilde kullanabildikleri doğrudur. Birkaç metre kalınlıktaki katı cisimlerin veya duvarların arkasını âdeta bir nevi «duru görü» ile görmekte ve yine bir su mecrasına veya verimli bir toprağa uzanabilmek için koskoca kaya kütleleri içinde kendisine tünel açmaktadır.

Birkaç yıl önce «Nebatların Beşeri Tarafları» adlı kitabın yazarı Royal Dixon nebatlarla yapmış olduğu bir çok tecrübelerden bahsediyor. Bir defa iki duvar arasına birkaç sarmaşık ve asma tohumları ekmiş duvarlardan birinin arkasına tohumların göremeyeceği bir parmaklık konuyordu. Hayretle görüyor ki sarmaşıklar yalnızca parmaklık bulunan duvarın üzerinden aşıyorlar. Bu tecrübe bir çok defa tekrarlanıyor ve netice her defa aynı oluyor. Daha sonra parmaklığı öbür duvarın arkasına yerleştirdiler, bu defa asmalar diğer duvarın üzerinden aşıyorlar. Parmaklığın hangi duvarın arkasında olduğunu hissetmeleri onlarda altıncı his diyebileceğimiz bir melekenin mevcudiyetini göstermektedir. «Sezgi» veya «duru görü» kabiliyetleri sayesinde ihtiyaçları olan bir şeyi buluyorlardı.

Bir çokları Max Freedom'un iki seftali fidanı ile yaptığı tecrübeyi hatırlayacaklardır. Burada iki seftali ağacı birbirine oldukça yakın bir mesafede aynı kimyevi terkibe sahip toprağa ekilmiş ve kendilerine eşit ölçüde gün ışığı ve su verilmişti. Yegâne fark şu idi: Mr. Lang bir tanesine sevgi yönünden tam bir alâkasızlık gösteriyordu. Onun sadece maddi ihtiyaçlarını temin ediyordu. Kendisiyle konuşulan, kendisine alâka ve şefkat gösterilen ağaç diğerinin iki misli büyüdü; kuvvetli, sıhhatli ve güzel bir ağaç oldu. Mr. Lang'ın her gün onu görmeğe geldiği tarafa doğru hafifçe meylettirdi. Diğer ağaç kavruk, biçimsiz ve sevimsiz kaldı.